

TLAČ

ČÍSLO 7 · ROČNÍK I.

23. PROSINCE 1942

CENA K 1.50

LIST NOVÉ GENERACE

POD OCHRANOU ŘÍŠE

PROBUZENÍ MLÁDEŽE

Prosedit novou věc znamenalo vždy, neopromý zápas s lidmi, kteří chránili staré věci — a to jenom proto, aby se jim pohodlně žilo a aby si nemuseli vykat na věci nové. S hlediska celkové situace v české mládeži byl letošní rok předzvěstí velkého zápasu o její převrácení a její duši a neporně byl rokem jejího probuzení. Když děláme společnou bilanci, ve které shrnujeme všechno od a až do teď, co se v naší mládeži za rok 1942 událo, docházíme k závěru, že se tu již vykonalo nesmírně veliké a krásné budovatelské dílo.

Ještě na počátku letoška se zdálo, že tu není nikdo, kdo by zadržel mladou českou generaci před otřásajícím pádem do hlubin propasti. Mládež tu stála slabá, roztříštěná, bez odhodlání a bez cíle. Jenom občas se v ní objevovali jedinci, kteří ji chtěli posvědčovat, ale to huť bez výsledku, nebo s výsledkem malým. Nikdo se v národě nestaral o to, jak mladí lidé vyhlíží. Dokonce se naši lidé, zrádci české národní věci a příslušníci emigrované korupčníké sebranky, kteří si nad stavem v naší mládeži mňouli ruce.

Je třeba se uhodit do čela, aby se poznalo, jací duševní hlupáci a mládci politické slingy si hráli a oudy, existencemi a s celou budoucností mladých. Chvilu trvalého rozhodování nadcházeli. Musí se stát již naplno na půdě skutečnosti, na půdě Říše a národa.

Ještě na začátku letošního roku tón životu české mládeže udávala dvě hnuty: jedno chtělo mládež svést k malosti, aby tak snáz mohla propast tuto velkou doburu k stavění smělých, vydáváním bezcenných propagačních letáků a pohlednic, a druhé si neodpovědně hrálo na vyvolání spasitele české mládeže.

Jako hvězda zazářila české mládeži naděje, když zastupující říšský protektor Reinhard Heydrich, později zákeřně zavražděný Londýnem najatými vrahy, spolu s novou protektorátní vládou se začali jejím problémem zabývat.

Říše nechtěla před svými zraky vidět rozkládající se mladou českou generaci. Vznikl centrální úřad, Kuratorium pro výchovu mládeže, který se začal hned rázně starat o všechny záležitosti mladých, a jenž dostal za úkol připravit povinnou službu české mládeže.

Měsíc červen, tak jako byl smutný a takřka tragický pro český národ úmrtím zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha, byl i důležitým oním osudným přelomem, kdy česká mládež po prvé v dějinách svého národa byla uznána jako právoplatná složka a kdy se dostalo trvalého zabezpečení její budoucnosti vybudováním jejího úřadu. Tento čin rostal gordický uzel celého problému.

V této gigantické revoluci, která nastoluje nový národní a sociální řád na celém

Německý mládežník stojí i letos o vánočních svátcích pevně na stráži, jak v zasvěcených dělových sovětského Ruska, či západu, nebo v plátcích pouští Afriky. Stojí na stráži pro celou Evropu. Můžeme se na něj spolehnout, že nezapomene, že celá Evropa vybojuje mír. Vzpomeňme o letošních vánočních na tuto statečnou vojáka, až budeme a své rodiny slavit tyto svátky radostí a rodinného štěstí.

Foto PK

světě, není místa pro netečné, a jak bylo jasně vyřešeno, jsou jenom přátelé a nepřátelé. Buď se jde s revolucí nebo proti ní. Každý záškodník ovšem může očekávat, že jej smete a nelitostně zničíte. Tato revoluce postavila práci proti slasti, lásku, kamarádství a obětavou spolupomoc proti mamonu a vydírání. A proti této spravedlivé revoluci byla vyvolána Židy, kapitalisty a bolševiky, znásilňovateli všeho lidsky krásného a zdravého, válka. Největší válka v dějinách světa vůbec, která zavanula jako víchřice do všech jeho koutů.

A česká mládež, jejímž mluvčím se stalo Kuratorium, dostala za povinnost zapojit se aktivně do této revoluce. Vnitřně i svým vnějškem. Tuto povinnost ještě upevňovala skutečnost, že byla složkou národa, který se vrátil do Velkoněmecké říše, aby v ní našel opět své místo, dějinami určené. A Velkoněmecká říše stojí v čele této revoluce a její zbraně zjed-

návají revoluci největší respekt. Česká mládež spořádaně nastoupila k naplnění této povinnosti. Proto byli vychováni první instruktoři, kteří také podnikli cestu naší velikou Říší, která se nám, Čechům, stala nejen státem, ale i širší vlastí.

V české mládeži nastal letos nový život, který bude pokračovat a rozvíjet se, aby přivedl konečně na správné místo i ostatní složky národa. Česká mládež na prahu nového a významného roku může pohlednout se zadostiučiněním zpět. Zápas o prosazení nového myšlení v národě zahájila tím, když započala uvnitř svých řad boj s neřestí, zlem a duševní malostí.

Česká mládež konečně také nachází ono východiště ze slepé uličky, přiznává se k Velkoněmecku a rovněž nachází správné a zavazující pojetí k mládeži hrabského národa německého; víru ve společného Vádce Adolfa Hitlera.

František Šmrček

VÁNOCE 1942

Rok 1942 se chýlí ke svému konci. Nastávají vánoce, již čtvrté našeho života v rámci Velkoněmecké říše a mohutném revolučním dění, jež vtiskuje svoji charakteristickou pečeť evropskému uspořádání a světovému vývoji. Již čtvrté vánoce, které jako všechny předtím protíváme v klidu, v kruhu svých nejbližších a známých. Kolik národů v Evropě nebo i na celém světě může se pochlubit takovou skutečností? Nikdo z našich otců, bratrů nebo příbuzných nemul se zbrání v ruce chránit konsolidující se Evropu před nepřítelem, ať již na východě, v Africe nebo kdekoliv jinde. A komu musíme být za to vděční? Jedině německému a spojeneckému vojáku, který za zimního období, po jedinečných vítězích taženích, úspěšně vzdoruje zoufalé, ale marné útočnému nepříteli.

To se týká zejména východní fronty, kde současný vývoj rychle rozpukl iluze Angličanů a Severoameričanů při zahájení sovětské zimní ofenzivy. Vojenská evropská pevnina nejen že vítězně čelí náporu bolševických armád, zafarčila všude místní sovětské vlny a vyrovnala je, ale svými protitoky, jež trvají bezmála již tři neděle na středním úseku fronty mezi Toropcem a Kalininem a v prostoru Ilmenického jezera a v jižní části velkého ohbí řeky Donu, zmařila výsledky bezohledného sovětského nasazení lidských sil a cenného válečného materiálu a vyvrátila bolševickým i části oblasti, jež tyto drželi ještě před začátkem zimy. Právě v těchto dnech musely několikrát za sebou přiznat úřední sovětské zprávy, že bolševická vojska byla stažena zpět a že bylo provedeno „přeskupení sil“. Pro sovětské vrchní velitelství to muselo být horkým poznáním, že ani se svým přirozeným spojencem, ruskou armádou, není a to dosáhnouti významnějšího úspěchu.

Letošní sovětská zimní ofenziva, která byla nasazena na stejných místech jako vloni, měla až dosud také stejný osud a jak dokazuje současný průběh, skončí opět katastrofálním fiaskem. Nyní je situace na východní frontě charakterisována mocnými protitoky německých vojenských svazů, jejichž úspěch musel být doznán i ze strany nepřátel. Pomuzujeme-li celkovou vojenskou situaci na počátku zimy, tu lze oprávněně mluvit nejen o nezdaru sovětského vojenského úsilí, ale i o skutečnosti, že nezdaru sovětské strategie je pouze částečným zjevem celkového neúspěchu anglo-severoamerického-bolševického „společné strategie“. Negativní výsledek velké sovětské ofenzivy odpovídá v každém ohledu neúspěchům anglo-severoamerických operací v severní Africe. Dnes již můžeme tvrdit, a ohledem na současnou situaci, že velké plány Severoameričanů a Britů v africkém bojištěm naprosto ztroskotaly. Tento úsudek má své oprávnění, a to zejména tehdy, jestliže si vzpomeneme na samotným Churchilllem proklamované cíle při zahájení anglo-severoamerických akcí v Africe. Operace anglo-severoamerické a sovětské měly zřejmě jednotný plán. Akce na východní frontě byly nejenom strategicky, ale i časově navzájem pečlivě sladěny.

Jak již několikrát, tak i při přepadu francouzských držav v severní Africe prohlásil blaumovaný prorok Churchill za cíl akce „spojenců“ vyhnání mocností Oax ze severní Afriky, aby tak byla získána základna pro ovládnutí Středozemního moře k útoku na severní oblasti středomořské. Sovětské útoky na východě měly v tomto plánu za úkol vázat německé síly a zabránit tak zesílení oddílů mocností Oax v Africe a na pobřeží Středozemního moře. Srovnáme-li nyní skutečnou vojenskou situaci s nepřátelskými plány, pak musíme konstatovat, že o nějakém vyhnání mocností Oax z Afriky nemůže být ani řeči a že naopak oddíly německé a italské pancéřové armády mají toho

HLAS MLÁDEŽE

Kancelář státního prezidenta dr. Emila Háchy dostala krásný dopis mladého českého dělníka z Říše, který je nejlepším důkazem o smýšlení a názorech mladých lidí, uvedených do pracovního procesu v Říši. Je to důkaz, který jistě zalépl ústa všem těm šepalům, kteří se snaží rozšiřovat zprávy o nespokojenosti českých lidí, zatčených v Říši. Otiskujeme dopis v plném znění.

Prosíme Vás snažně, abyste přijal od nás mladých dělníků trochu té chudé lásky, kterou Vám nemůžeme jinak vyjádřit, jen tak, jak naše srdce cítí a neohrabaná ruka dorede napsat. My, mladí dělníci, děkujeme Vám, náš milý pane presidente, za vše, co podnikáte se svou vládou pro svůj národ. Předně, zařadil jste nás svoji moudrostí a politicko-hospodářskou prozíravostí do rámce a ochrany Velkoněmecké říše a věnil nás do pracovního procesu. Již nemůžeme nedůstojně a poníženo prosit pány zaměstnavatele a politické koristníky o protekci na tu nejhorší práci. Požkyli jste nám sociální pracovní ochrany a my, bývalí nezaměstnaní dělníci, jíme Vám, pane presidente, hodně vděční. Jen my, kteří jsme museli prodělat krizi v plném rozsahu, dovedeme ocenit vše, co pro nás v tak těžké době konáte a o nás se staráte. Již nikdo nebudeme nám spílat lenochů a vyžiráčů republiky, dnes máme práci a zdravé ruce i rozum a chceme se všestranně přičinít zde v Říši o to, abychom svou píli a věrností, poctivostí získali důvěru a cti naše mu božskému národu i Vám, pane státní presidente, abyste se nemusel stydět za neholdné syny národa, kteří nedbají vašich otcovských rad a přinášejí na Vaši šedivou, ustaraanou hlavu jen hanu a poníženi. Přejeme Vám, pane státní presidente, mnoho zdraví a dlouhého věku, abyste ve zdraví a plné duševní svěžesti řídil osudy našeho národa ještě dlouhá léta. My Vám slibujeme poslušnost a věrnost a jen prosíme, abyste nás, malé, chránil před koristnictvím těch, kteří nechtějí uznat přítomnost doby a situace.

S hlubokou úctou Vám oddaný
Cejnek Jan,
Rosenthal bei Bräx,
Lager S. T. W. No 33, Zimmer 7.
(Sudetenland.)

Kulturní odkazy jako ukazovatelé doby

Národ a židovská otázka

Jelí velikost se projevuje v genu, jehož dílo je zářivým vzorem ostatním. Goethe a Beethoven by nikdy nevytvřili tak mohutná díla, kdyby nebyli příslušníky arijského národa. Genius národa a internacionalista jsou pojmy vzájemně vyl. Naproti těmto příkladům existují však národy, kteří jsou kulturní tvorby neschopni (Židé, cikáni, rasově porušené národy).

Chili jsme se v sobě dávno. Byli nenáviděni pro sprostou pedlžravost a dotěrnost. Jak se dovedli svatouškovsky stavět do očí, a co pak vyváděli po straně! Těmito cestami se vtrhli do lidské společnosti a zapadli do ní avé kofinky, aby ji mohli vyasat a znobit.

Na tyto věčné hodnoty podnikl Žid závažný útok. Zluisá hvězda, rozetá po světě, varovně oznamuje před lidským parasiltem, rasově čistým indogermánskému člověku. Boj proti Židovstvu není veden a hlediska náboženská.

ne. To je leprve družinská otázka. Křesťeli v rase, Křev Zida je nám cizí, akkoliv se během staletí promísila a krví téměř všech národů. Nemají společných dějin, zato stranou politického vůli. Byli zbaveni půdy, stali se národním bezzemků. Rozkuli se do celého světa, leč nepřinuli smoru k půdě a ona je také nepřijala. Zůstali ti cizí, chladní vůči jemuho bla-

au, neboť mluvil v jistém, neč mohl pročitit předoslajský a orientální rasový prvek jejího bytosti. Krev byla zkažena, půda je odpuzovala, a proto nevytvorili ani vlastní kulturu. Vzpomínáte na ty čácké Židy? — Jejich síl obestírala a zachycovala zdroje blůvích síl národa, zejména v hospodářství. Tím se jim dostalo bytí a nebyti lidu pevně do rukou. Od-
tad se síl roztáhl i do kultury. Věda mluvíla

Od poloviny XIII. stol. do konce stol. XV. se projevoval důležitý bohatství evropského zápa. da v nových litvackých náčrech a dalo vznik imponantní gotice, která za podpory všech přímenia monumentální tvůrby a rozšířila se do ostatní Evropy.

Světového významu došla také éra silného baroka. Je obkresm společného boje rostoucí slaboty a církve katolické smrti —

Tato a jiné dějinné období zanechávají od-
kazy neobyčejně jednodušeosti a přirozenosti. Ne-
ní ale spojevací myšlenka, kterou by měla být
sčelena v jeden celek poslední doba. Měleme
však zřetelně přítomnou této duchovní roztrže-
nosti. Důvodem toho že tvořila moderní lidstva

na poli kulturním činl dějem volně amfibi pe-
strých atlepin, vhodných pro kalendářskou a ni-
koliv pevně stavebně rozemřené mosaiky, jak to-
mu bylo u větších tvůrčích epoch, je ohrožené.
Je zde nebyla myšlenka, základní dogma a
podstata ahrňující víry. Byli to ale lidé, kteří
působili svým rozkladným vlivem prostřed-
nictvím svobodozednářských loží, společností
zednářských přidavců v Rotary klubech a si-
lou jedné velmoci — úplatného tiisku. — aby
všivory arijských genů se navzájem potlačily.
Síly kulturní pracovníci se nemohly spojili,
aby byla vybudována velká kulturní pyramida,
ale ve třetech se musily vybit. Také zde bylo
platným heslo: „Divide et impera“ — rozděli
a panuj“ a rozbitý evropský kontinent se nemohl
svoobodit od místních frigidit a nastoupiti
cestu k jednotnému žlu, dokud nepřijeli Ge-
nius, který přinesl sjednocující myšlenku a od-
stránil rozkladný vliv židů. Národní socialismus
Adolfa Hitlera je konečně po planých letech
lhou, jej znečistil v evropských židších zá-
řivý plamen velké tvářil síly.

———— Zteč ————
LIST NOVÉ GENERACE

VYDAVATEL KURATORIUM PRO VÝCHOVU
 MLÁDEŽE V ČECHÁCH A NA MORAVĚ
 MAJTEL A NAKLADATEL MELANTRICH
 S. PRÁHA • TISKEM TĚCHOŽ ZÁVODU • OD
 POVOLENÍ REDAKTOR VLASTIMÍR DEJMEK
 REDAKCE PRÁHA III. MALÝ FÜRSTEN
 BERGSKÝ PALÁC VALDŠTÝNSKÁ II • AD
 MINISTRACE PRÁHA II, VACLAVSKÉ NA
 MĚSTI 36. TEL. 21431. • ČTVRTLETNÍ
 PŘEDPLATNÉ K 2.— (VČETNĚ DORUČENÍ
 K 0,25) • CENA LISTU ROZUMÍ SE FRANK
 TISKÁRNA • NOVINOVÁ SAZBA POVOLEN
 REDITELSTVÍM POŠT V PRAZE Č. 231418/II
 197 • DOUŠ TRACI ÚRAD PRÁHA 3

el. Kády v březnu 1938 mexický prezident Lázaro Cárdenas zbaril tyranstvomacím zákonem zachraňování náborů společností jejich práv, znamenalo tento krok pro sborskou část amerického kontinentu něco jako najdik. Cardenas zůstal zachrak měl totiž zabalal význam, neboť jim se Mexiko odpočítalo dár signál národním, které se náležely v nebezpečí, že se stanou obětí angloamerického imperializmu. S nedupacou dorud amérikou a odvážností očekávalo se Mexiko spásu silám, které byly až dorud zvyklé jen stáde olam: newyorskému Wallstreetu a londýnské City. Mexiko vzbudilo tehdy velké naděje v mnohém latinskémamerickém mrdet, neboť na jeho dalším postupu vler mrdet záleželo, zda eris porřed část americké republiky ošlá či neodolá dolarové a librové diktamoci a jejím hospodářským a národním politickým lřezákám.

V Mexiku, jež s geografického hlediska protí magy mezi Severní a Jižní Amerikou, narůstají na obě strany nejrozmáhlejší mocenské státy. Od ameru jsou to typická centroamerického imperialismu. Zdejší národní diplomacie dotýká, od ameru až vzhledu do Mexika diplomacie libru, tedy stla, jež se v stírání dojde až sroza barva. Cílem obou státní stla je politické posilování a hospodářské vyvořování mexické nálu. Protí ro muo proudí ořicháři sem z Jižní mohutnější taje společných latamerického snah a nezadržat a v poslední době se ve středu a Jižní Americe stla z

bohenily myšlenky španělské kul-
turní pospolitosti - ztěpování -
z nacionálního španělské generála
Francos

Mexiko, jako samostatný stát, existuje od roku 1820, kdy se oddělilo od Španělska. První léta jeho nezávislosti byla vyplněna válkami a krvavými spory mezi státními španělskými rodinami a novou vládnoucí vrstvou. Chaotické poměry byly zvrstřeny lety

se vztahujícími národními v obou
následujících zdobech, při čemž
si obě strany neúspěšně, že v
tom okamžiku, kdy se odtrhlo od
Společnosti, dostalo se Mexiko do
nepřevratných kletí britsko-ameri-
ckých zájmů. Největší
málo kladu interesech zájmu v
Mexiku Francie, Londýn vyle-
dňoval a Paříž a v říjnu 1823 se
mu dostalo od Francie ujištění, že
záležitost silou nebude s Americe
interponována. Bezprostředně po-
to, v listopadu 1823, eváží Londýn
prohlášení, že má v Latinské Ame-
rice trvalou zálibu. Toto prohlá-
šení přivedlo již v prosinci téhož
roku slavnostní prohlášení Mon-
tereau doktrínu, že se obrátí
proti jakémukoli zasahování Evro-
py do amerických záležitostí a
Ameriky do evropských otázek a
vychází z toho Amerika Ameri-
kánům. Ať už však omílala vý-
klad této doktríny, v něm by byl
obráten zákaz kolonialismu v Ame-
rice a v únoru 1825 uznala Mexi-
ko v jeho republikánské státní

formě, ale ze tímto na venek vel-
korym gestem stálo hospodár-
ská nutnost. Mexiko se stalo kol-
bištěm, na němž se pevně opírá lí-
nie Spojených států sekvávala i
nemohli hlali Velké Britannie. Do
budoucnosti potěný vohled brléské-
ho imperialismuého myšlení smé-
řoval k středověkýmým moti-
vům útinnám, kde viděli Angli-
čané bránu pro své rovojení a vý-
chodní Azii a Jižním motem.

V následujících desetiletích, která nebyla pro mladý Mexický stát vůbec nejlepší, neboť ztratil se v prapěch Severní Ameriky bohatá země Texas a Kalifornie, vstoupil do pořadí politického života Mexika muž, který se zdal mít všechny předpoklady k tomu, aby v každém ohledu odcizil svůj Mexickou zemi. Byl to prezident Porfirio Díaz, jenž věnoval velkou pozornost finančnímu zpevnění a hospodářskému pokroku svého státu a to několika lečeh správy dosáhl toho, že Mexický stát vykázal přebýtek příjmů, což byl zjev v Mexiku úplně neznámý. Snad by se generálu Porfirio Díazovi podařilo zkonsoolidovat úplně Mexiko a státu splátnout jako jeho pacifikátor, nebýt toho, že na práhu nového století byla objevena v jeho zemi nafta. A tak se tato země do druhé ve svých dějinách stala národním přeludem toho, že přírodní bohatství nepřemění pro slávu země, nýbrž a klid. Mexické zlato

Mladí filosofové. Přílišné roz-
jímání se pro mladé lidi, zvláště pro
chlapece nehodí. Hlavně se nevyplácí roz-
jímat o věcech, na které nastatí mnohdy
ani dospělí lidé. Slyšeli jsme nedávno dva
mladé muže, jak si důležitě vykládali o
bojištích v Africe a na Kavkaze a při tom
tak učeně hůzeli strategickými pojmy, že
by se z toho i vojákovi zatočila hlava.
Bylo patrné, že se domnívají rozumět
tak složité věci, jako je vývoj situace na
bojištích. Jejich válečná filosofie dora-
huje často mezi hloupostí a vůbec našim
mladým lidem nesluší. Jejich starosti ho-
spíše měl být rozvoj české mládeže, vždy
v tom bude spočívat jejich budoucnost.
Zdá se však, že určitá část našich mladých
lidí potřebuje opravdu pevné výchov-
zecla od základu.

Jsou plošiny jen pro nás? Do
právní řád Městských podniků pražských
hlásá, že cestující obecnost se nem
zdržovat na plošinách a ztěžovat vst
novým cestujícím do vozu. Tento předp
známe všichni a jistě ho znají i ti chlapi
kteří jeli před několika dny na jedné
nejživějších pražských tříd a s velikou r
dostí používali plošiny jako vyhlídkové
vozu. Je sice krásné dívat se na pouliční
ruch, ale je také naší povinností uvoln
plošinu, zvláště, když do vozu zrovna vst
puje starší paní, obtížená balíky. Stalo s
že se musila prodírat lesem těl několic
hochů, kteří ani po výzvě průvodčího n
vyklidili svá místa. Předpokládáme,
tento zjev není zjevem hromadným, neb
to by svědčelo o tom, že naši hoši ne
němají pojem o slušnosti, ale také ne
vedou uposlechnout rozkazu. A káže
základem veškeré výchovy, na to se nesm
zapomenout.

Viděli jsme. Dívky v kavárnách
že čtou náš časopis. Byli jsme překvapeni
neboť je známo, že naše dívky zatím mu-
ho zájmu o nový život české mládeže n-
jeví. A neviděli jsme to jednou, ale v n-
kolika kavárnách za sebou. Zteč četly
dívky, o kterých bychom na první pohle-
řekli, že by nikdy nemohly mít o n-
zájem. A přece je rozdíl mezi pouhým
prohlisováním časopisu a mezi jeho č-
bou. A tyto dívky opravdu četly. Co z to-
ho vyplývá? Že i mezi dívkami je skrytá
mnoho možností, které čekají na objevení.
A budou mladí lidé povinnou službu ko-
nat, pak, v průměru a neutrálně vysku-
nami, bude možno schopné dívky pozna-
vat rychleji, než je tomu dnes.

o rianku západního světa. Žid chystá smrti
úder...

V hodině dvacíté se evropský člověk
vzchopil a vzbouřil proti tomuto cizopasníkovi.
Odvětil: Já a vrátil se sám k sobě, upsal
nový hlas své krvi. Dnešní boj je svatou vá-
skou indogermánského člověka a zároveň
čistnou obětí od lidovské-kapitalistické hle-
Jiří Benda.

estibro přilákalo před 400 lety v Mexiku Španěly, což mělo za následek turdou cizolođu a neuvolnou práci v dolech. Petrole který nyní počal tryskat ze země, přilákal dolarovou a librovou diplomacii, žijí touhou vřít třikrát a v rozvolných protikladů a zdlouhý letá vyvolal zvláštnost na Novém Yorku a Londýně.

Mexiko, kde se setkávaly zájmy
 Angličanů a Severoameričanů. Je-
 jichž sporů o naftu byly hlavně
 často až na ostří nože, se stala
 klasickou zemí nepokoje. Rasoví
 rozpory, sociální nepokojenost,
 četné krvavé revoluce byly příči-
 nou nesmírných zmátek a chaosů.
 Círuvostanou ještě anglickými a
 severoamerickými petrolejství, kte-
 řé se od počátku desítekletí snažili
 vlemovat zdomkem vyvrať si
 po své objevné naftové pokladě.
 Po třech desetiletích bylo Mexiko
 štíplem nejrůznějších zájmů
 škých a severoamerických finan-
 cních magnátů. Stalo se klasickou
 zemí plutokratického vykořisťo-
 vání, jevícím rozhořčeného a
 bezohledné vedeného boje o naftu.
 Dějinnu tohoto boje, iž nám pou-
 čuje iči známý německý publi-
 cista Hugo Ritter ve své knize
 »Boj o naftu v Mexiku«, ukazuje
 hlubokou tragiku Mexika, ježmu
 zeměpisná poloha a velké přírod-
 ní bohatství byly jen zřídka po-
 můckou a skoro vždy kletbou. Vy-
 líčení těchto historických skuteč-
 ností zdůrazňuje hrůzuplnou ce-
 stu země, která se chýtila do smyč-
 ky mezinárodních naftových fi-
 nančistů a marně se pak snažila
 zbavit se újmě těchto pout.

VÍRA - KÁZEŇ - VYTRVALOST

Mohutný projev české mládeže v Praze • Projevy předsedy Kuratoria ministra Moravce a generálního referenta dr. Teunera

Pondělí v minulém týdnu bylo významným dnem v činnosti Kuratoria pro výchovu mládeže v Čechách a na Moravě. U příležitosti jeho půlroční činnosti byl uskutečněn slavnostní manifestační projev mládeže v sále pražského kina Phönix.

Projev byl ohlášán na 17 hodin, ale již krátce po šestnácti hodině počíná se scházet obecenstvo. Celo sálu jest vyzdobeno výstavním říšským znakem, prapory říšským a protektorátním a zemskými znaky Čech a Moravy.

Místa zaujímají hosté, novináři, ale především mládež. Přítomni jsou také účastníci kuratoria, kteří se sešli ze všech koutů Čech a Moravy a tisknou si v opětném shledání kamarádsky pravice. Sál jest přeplněn do posledního místa a všichni s napětím očekávají začátek projevu. Tu zaznívá fanfára, vše se zvedá a obrací zraky směrem k balkonu, kam přichází předseda Kuratoria, ministr Moravec se svým průvodem, je vítán slovy k pozdravu vztáčenými paží. A pak vedoucí kulturně-politického oddělení u říšského protektora SS-Sturmabführer Wolf a vedoucí velitelského sboru říšské mládeže v Čechách a na Moravě Hauptabführer Zogelmann.

Na řečniciště vystupuje generální referent Kuratoria dr. František Teuner, který ve svém zahajovacím proslovu, adresovaném panu ministru, hostům a všem české mládeži pronáší úvodní slovo ke dvěma filmům Kuratoria »Viděl jsem Němce« a »Nová mládež« — nové elity, které budou dnes po první slavnostně předvedeny.

»Tyto filmy,« jak praví generální referent, »budou nejen připomínat prvním spolupracovníkům Kuratoria jejich krásné zážitky, ale budou symbolickou připomínkou dvou základních předpokladů správnosti naší nynější i budoucí práce v mládeži: nutnost všestranné pomoci říši a najít k ní vnitřní jednota a poctivý poměr, vidět v ní širší vlast, která i naší mládeži má dát v budoucnosti možnost plného rozvoje a uplatnění všech sil a schopností. Na druhé straně pak nutným předpokladem je získat a vychovat české mládeži

né, že naše mládež porozumí novému světu tehdy, když uvidí problémy dneška z vyšších hledisek, než jsou mnohdy zcela malicherné a úzce provinciální problémy a zájmy našich lidí u nás a když skutečně pozná širší svět, než jaký nám jen skýtá malá rozloha Protektorátu.«

V závěru svého projevu připomíná generální referent k poznatkům z cesty říši a k zkušenostem z výcvikových táborů Kuratoria také zážitek ze slavných dnů evropského kongresu mládeže, kterého se zúčastnil spolu s několika jinými v rámci velkoněmecké delegace a vyvozuje:

»Toto vše nás přesvědčuje o tom, že je tím dávána české mládeži možnost zařadit se kladně na cestu nové společné říšské budoucnosti, bude-li sama chlit a prokázat-li se věrnou pracovníci ve společných úkolech.«

Mohutný potlesk nevyjadřuje jen spokojenost nad slovy dr. Teunera, ale také vůli všech připojit se všemi silami k činnosti Kuratoria a prakticky uskutečňovat závěrečná slova generálního referenta: sloužit tomu nejkrásnějšímu, co vůbec život může dát, sloužit celku, jenž je tak krásným a slavným, sloužit říši a svému národu.

Zážitky z cesty říši, které převláděly II. ženy oživali na plátně. Film »Viděl jsem Němce« ukazuje cestu prvních spolupracovníků Kuratoria dnešní říši.

Druhý film »Nová mládež« — nové elity přivádí nás do tábora Kuratoria na Čepce, kde sledujeme své kamarády od časného rána do pozdního večera v čilevdomém výcviku tělesném i duchovním školení. Odtud odcházejí budoucí vedoucí české mládeže, aby ji vychovali v novém říšsko-evropském duchu pro lepší národní budoucnost.

Dlouhotrvajícím potleskem jest pozdravován předseda Kuratoria, ministr Emanuel Moravec, který zahajuje svůj projev. Jeho slova jsou nesena v duchu tří základních předpokladů převýchovné práce Kuratoria: víry, kázně a vytrvalosti.

německé říše, co začal a převýchovu celého národa a s přestavbou celého německého hospodářství na základě hodnoty práce. Tři roky trvalo, než se zorganizovala výchova německé

Předseda Kuratoria pro výchovu mládeže ministr Emanuel Moravec při svém projevu k mládeži. Foto Ceps

mládeže tak, jak ji dnes známe, jednotně v celé říši. Dnes všechna německá mládež je zapojena do povinné služby. A tak rok za rokem přibývá v říši přesvědčených nacionálních socialistů, kteří mají všechny vlastnosti příslušníků velkého národa: víru, kázeň a vytrvalost.

Kam člověk v říši přijde mezi mladé lidi, ať jsou to učňové v továrnách, příruční v obchodech, postičkové v hotelu, všude má německá mládež stejné chování. Hrdé, zdrcené, a napřímenou pátostí a pevným pohledem. Je to nový svět, avšak šlechtý, ve kterém se proměňuje celý národ, svět sebevědomých bojovníků.

Skorobýdové, kteří trpí krátkozrakostí anebo si umysleli zakrývat oči, vykládají, že přece Němci český národ chtějí udušit, vyhladit. Měli by k tomu ten nejlepší prostředek, kdyby nás nechali žít, jak jsme před čtyřmi lety žili, kdyby nám bránili v tom, abychom se od nich učili, abychom neztvrdili, abychom nemohli být jako oni nacionálními socialisty, kteří dobyli celou Evropu a kteří si tu Evropu nechťejí nechat, nýbrž evropským národům vrátit ve chvíli, kdy tito nechají kokotování s nepřitelem.

Kdyby říše to myslila s Čechy zálibně, v první řadě by se musila snažit, aby český národ neměl silnou mládež. Kdyby chtěla říše český národ pomalu pochovat, stačila, aby nechala jeho mládež žít jak žila, v rukou starých intrikánů. Stačila vše nechat při starém. Mládež národa je obrazem jeho budoucnosti. Proto český mladík, přestrojovaný za potápku, představoval vlastně kus českého osudu. Nic lepšího si náš nepřítel nemohl přát. Národ a takovou hlasevrou mládež měl své dny spočítány.

Dnes jsme se s touto chorobou vypořádali a byli to právě naši německí přátelé, kteří nám podali pomocnou ruku. Půjčeme-li důsledně po cestě, kterou jsme nastoupili před půl rokem, bude česká mládež v dohledné době podobně tvrdá jako mládež německá a naše budoucnost stejně dobře opřena jako budoucnost německá. Proti minulosti bude však tato podstatná změna: Nová silná mládež česká bude v mládeži německé vidět staršího, zkušenějšího bratra, který jí pomůže v těžkotech.

Prote dnes nad cvičnými tábory české mládeže vládí obě vřavky, prote v cvičných táborech českých zní píseň obou národů, prote je tam svatost ve stejné víře ve vítězství naší společné věci, ve vítězství nacionálně-socialistické revoluce. Prote pro mládež českou je tu společný vůdce a mládež německou a tím je Adolf Hitler. V něho ona věří, poněvadž jedině on může zajistit český zážitek a starou českou kulturu, která je stejně majetkem našim jako naší Velkoněmecké říši. Kulturu našeho lidu, z níž se dnes těší nejen každý upřímný Čech, nýbrž i každý poctivý Němec. Nesešli jsme se teprve vířem. My, Češi, iluze a Němci ve společném prostoru a v jedné říši již přežijeme léta. A to něco znamená. Zde mluví společná krev, k níž se dnes připojila také společná víra.

Ministrova slova jsou častokrát přerušována bouřlivým projevem souhlasu a nadšením. Je vidět, že tato mládež již pochopila svou cestu a svůj úkol.

Na ministrovu konečné vůdčí zdání ozývá se sálem mohutné, trojnásobné zdání. Závěrem projevu zpívají všichni přítomní obě hymny říšské a hymnu protektorátní.

Velký manifestační araz mládeže je skončen a druhé pracovní období začíná. Budeme se všichni snažit ze všech svých sil, aby přineslo ty nejlepší výsledky.

O DŮLEŽITOSTI KRITIKY

Jan Nep. Pipota.

V demokratických režimech bývalo vykazováno kritice zdánlivě čestné místo. Smělo se kritizovat, kritizovalo se a navádělo se ke kritice vždy a všude. Jediná vada byla v tom, že kritizovali a ke kritice naváděli ti, kdo měli být na prvním místě nejen kritizováni, ale voláni k odpovědnosti. Na př. ve všeobecných revulch a časopisech mládeže podrobovali zřetřavě kritice veřejný i soukromý život Židů, synkové milionářských vyřídůvských táů, kteří svou neřestnou finanční mocí seděli na prameni všeho lidového života. Mladému chudému chlapci se tak drží Žid a bolševik ve své kritice a ironizaci jen vysmíval. Obecně řečeno — Židé a jejich pomahači viděli správnost zásady: Nejlepší obranou je útok a jako jednoho z nástrojů tohoto útoku užíli kritiky.

Ríkalo a říká se o minulých demokratických časech, že tu kvetla svoboda slova, myšlení a kritického názoru. Ale běda tomu, kdo by se byl býval neuhlaseným slovem došlo Žida, sedně, vzniku republiky, t. zv. slovanství atp. Směli jsme kritiku vyplňovat strany všech možných kritických revul, časopisů, měsíčníků atd. Ale musila to být sprostá a pouliční kritika chudého chlapce nebo děvčete, které jde za ranního žera se svou bandaskou a krajícem suchého chleba do celodenní díny. Smělo to být kritika, chachalující se jako dábel myšlenec státnosti, velikosti a ctnosti. Smělo to být — a to bylo nejvítanější — spílání nacionálně socialistické třetí říši. V tom byla ústavně a zákonodárně zaručená svoboda slova a myšlenky.

Tato doba bohudíky zašla. A dnes jsme se ocitli u možnosti a nutnosti budovat svůj život znovu. To znamená nalézt nové evropské hodnoty a kriticky si je ověřovat. Tu jsme u důležitosti kritiky. Neuvažujme už o ní jako o vznešeném nástroji horních deset tisíc nepovolných, ale jako o prostém nástroji, který nám má ukázat, proč dnes chceme žít tak a ne jinak. Kritika, prostá a lidská, nám musí dát vědomí, že jdeme správně a nutit nás, abychom šli ještě příměji k stanovenému cíli.

Navykněme své mládí i jeho ustavičnou touhou po pokroku a stálém pohybu k ostrému myšlení o velikosti dnešního dne. Pta-klisněme propast domnělé méněcennosti, kterou by nám snad chtělo vnukat vědomí, že jsme pouhým malým kolečkem pospolitosti. Vyložíme si, že se nemáme čeho bát, a že každá operace, kterou podnikneme na obyčejných starob, jestli v nás usazených, nebude bolestná, ale hojivá.

Kritika budí obranlivost mladých lidí proti nepřátelským útokům. Nahledáme v nich žádných vznešených pohnutek. Snažíme se v sobě vymýtit všechno, co by mohlo překážet našemu porozumění a nadšení. Revidujeme v základech, co se s minulostí stalo domnělo do naší doby i jako domnělý základ života. Všechno, i to, co by se nám zdálo nejvyšším a nemohlo být při tom bez přeručování uvedeno v soulad s velkoněmeckou a evropskou myšlenkou, je zavrhováno. Na však jen akademicky a novinářsky, ale dát do klady vnitřní a s plným přesvědčením. Jen jedna je pravda a to je pravda velkoněmecká.

Nepřítel, útočící kdysi proti nám svou zdánlivě objektivní kritikou, řekne: Jednostannost. Ale my řekneme: Jednoznačnost, za níž bylo nutno desetileté trpění a umírání. I kritika nepřítel, zahalená zástěrkou boje o t. zv. lidská a národní práva, byla jednocenná, špatná byla v tom, že sloužila špatným cílům. Ze dvou protiv může být jen jedna pravdivá. Třetí prostředkující cesty není, nebylo a nikdy nebude. Za povážnou jednoznačnost, které má sloužit i mladá kritika dneška, umírá i vítěz německá i spojenecká mládež. To je silný důkaz proti těm, kdo by se chtěli nějak domlouvat a handrkovat, kdo by chtěli tvrdit, že »životní harmonie není ani málo ani mnoho«, nebo, že život není jednoznačným soudcem.

Pohled do zaplněného sálu kina Phönix, kde 14. prosince t. r. manifestovala česká mládež v duchu říšského uvědomění. Foto Ceps

potřebný počet těch, kteří by převzali na sebe úkoly nových instruktorů a vychovatelů a osvojili si všechny potřebné k tomu schopnosti plnit správně úlehlý úkol vychovávat novou říšskou uvědomělou mládež českou generací.

Generální referent vzpomíná třinácti let cest 40 mladých Čechů Velkoněmeckou říši a skutečnostech ukazuje správnost směrnice, kterou českému národu a v první řadě české mládeži vytýčil ministr Moravec.

»Když z nás poznal během cesty,« podtrhuje dr. Teuner, »za různých příležitostí a v řadě malých i velkých důkazů. Jak mnoho společného má říše s našimi zeměmi a jak mnoho podobného je mezi lidem, který v říši žije a mezi lidem našim. Ať připomenou všechny stopy naší společné historie, které jsme během cesty viděli, všechny ty známky společné přítomnosti, vše to, co je podobné v naší práci dneška a práci v říši, vše to nám jen jasné říká, že opravdu nejme v cizině, že nejme za hranicemi, nýbrž že prožíváme velmi blízkou a opravdovou jednotu. Jednotu, která spojuje a naší domovinou tvoří jednotu celek jedné říše a jednoho státu. Nečetný počet připomínek společného řádu byl doplněn vzpomínkami mnoha lidí různého věku i zaměření. Všude jsme našli přátelský zájem pro naši práci a všude to imponující jednotnou víru ve vítězství a v krásný život v mlavě, vítězné říši.«

V těchto okamžicích bylo nám zcela jas-

ZIVOT A PRÁCE

Rozdíl mezi starým a novým světem práce

Již konečně musí být jasno, nám všem nejmladším příslušníkům nové české generace, jak vyhlíží rozdíl mezi novým světem radostné práce a starým světem židovsko-kapitalistického a bolševického znásilňování. Prošli

Německý chlapec při práci.

jste všichni mládí ve svém někdejší vlastním státě a prožívali jste a našimi rodiči celé utrpení, vyplývající z krise a ze špatného hospodářství našeho býv. režimu. Na sobě jste toto utrpení již nepoznali. Všichni z vás národní a životní existenci už v době, kdy se v našich zemích rodil nový svět práce, vytvářeli odhodláním naší Velkoněmecké říše.

Máme-li pochopit přítomnost a budoucnost, musíme si vytvořit celkový obraz, jak rozdíl mezi novým světem, vedoucím našim Velkoněmeckem, a starým světem, zastávaným Severoameričany, bolševiky a Židy, vypadá ve světě skutečnosti.

Londonští Židé a ochrana německé mládeže.

Začínáme sociální politikou. Při výrobě živých zpráv pro t. sv. spojenecké národy se v Londýně předhánějí v tvrzeních, že na německou mládež se vůbec nevztahuje pracovní ochrana. Vzhledem k tomu, že v Říši je nedostatek dělníků ve výrobním průmyslu, je prý nasazována mládež od 10 do 16 let, musí pracovat 12 hodin denně a často i v noci.

Naše Říše navzdor však pracovní ochranu mládeže již před 118 lety, takže pracovní ochrana trvá i v této válce a v mnohém ohledu byla rozšířena. To ovšem v Londýně neradí. V Říši je nakládáno zaměstnáváním mládeže pod 16 let v noci. Rovněž k namáhavější

a přesčasovým pracím nejsou mladí připuštěni. Jen od mladých ve věku od 16 do 18 let je možno žádati větší pracovní zasazení, ale zato mají právo na větší dovolenou, větší přídělky a různé úlevy.

Rádost z práce u německého chlapce.

Německý chlapec je vychováván ve vyrovnané rodině, v níž se vůbec nepociťuje nedostatek. Když potom nastoupí do života, je šťasten. Ví od rodičů, že práce je největším štěstím u lidí. Německý chlapec v továrně, na poli, v kanceláři, všude má radost z toho, co koná. Stejně tak německá dívka. Při vzájemném se vlivu poradnické péče se v Říši stane každý tím, čím má podle svých schopností být. Severoamerický a britský chlapec jdou do života s nechtěním, u každé práce se nudí. — Zatím co německý chlapec sní o šťastné práci a o tom, jak vykonat něco hrdinského pro ostatní, chlapci v USA a v Anglii se zabývají myšlenkami, jak se stát přes noc milionáři a jak nepoctivě nabýt velkého majetku. Tento rozdíl je vidět i v letech statistiky akčnosti u mládeže, která v Říši téměř nejsou, kdežto u nepřítele jsou závažně vysoká. V Říši se zločinnost u mládeže podstatně vyhubila, u nepřítele nabývá takřka nemohutných forem.

Čistota, základ zdraví

V Říši se vidí v práci největší výchovný prostředek pro mladé lidi, ale vidí se také ráz, aby mladí pracovali v čistotě a uchovali si zdraví. Nikde ve Velkoněmecku nevidíme, že by německé dílny tonuly ve špíně, nikde nejsou vidět rozbitá okna a tovary. V Říši pekařský učeň není rekordmanem v jízdě na kole, ani holičský učeň nedělá podomka, kuchař a paříčká v jedné osobě. Německá mládež pracuje v čistých dílnách a dbá se na to, aby vykonávala jen své zaměstnání. A při tom má dostatek volna, takže nechtě, že by svou práci byla vytrávena.

Lepší výkon po správném využití volné chvíle

Závod, v němž je mladý Němec zaměstnán, stará se za spolupráci a t. sv. a příslušnými referenty Německé fronty práce, aby zaměstnanec využil správně každé své volné chvíle. Proto jsou pro mládež po celé Říši určeny nočníhárny, koupaliště, křty, tělocvičny, domy oddechu, rekreační chaty. Když se chce mladý zaměstnanec pobavit, má možnost nabýt kurzů pro další práci v průhodinkách, večerech a besídkách, zvláště pro tento účel pořádaných se společností občanských komiků a umělců. Mladý německý člověk práce se může věnovat i vlastnímu umění: návštěvou výstav, čtení knihovny a bohatým výběrem. Německý socialismus poznal, že lepší výkon docílíme jednotlivce tehdy, když je spokojen, to znamená: po správném využití své volné chvíle.

Kdo je viněn?

Mládež starého světa ta si sama nezavinila svůj vzhled. Vinník stojí v po-

zadí Kapitalista Žid. Jenom Židé se radují ze senzací: je pro ně vzrušením, když mladý dělník z hladu se odhodlá k veřejné sebevraždě, která se filmuje a fotografuje, jsou shovívaví k tomu, když skupina podnapilých studentů zapálí budku zmraženému trafikantovi a vytluče výklad chudé hokynářce.

My v Evropě jsme hrdí na svou rasu a nikdy bychom nedovolili, aby nás vedl Žid nebo černoch z Afriky. Naše rasa vyrostla v boji, v odříkání a práci. V USA mládež vedou dvě žany: chot nemocného starce z Blého domu a černocha!

A teď hledejme vinníka té skutečnosti, že mládež starého světa nenese ani přirovnání k mládeži světa nového, vedené mládeží německou. Klepavé báby a ohyzně černochy nemohou být pro mladé chlapce nikdy vzorem, nikdy nemocnou chlapce vést k hrdinství a zkažovat jim opravdový socialismus v práci.

Mládež Velkoněmecka patří budoucnosti!

Pracující mládež nového světa patří celá budoucnosti! V našem Velkoněmecku byl učiněn první typ člověka vysoké sociální úrovně. Pracující mládež německá tento typ nyní obhájí. A také jej obhájí! Nepochybujeme o tom, že její je střež!

A to je obrázek z USA: Eleanor Roosevelt a černá Mary Bethune, jednatelka Národního úřadu mládeže, mluví společně na neegerickém kongresu jako účastnice genero-americké pracující mládeže. „Národní mládež USA — blaze jí — žije za těmito vzory.“

Snímky: Archiv Ziehe, Orbis

My, mladí Češi, se však neomezíme po boku pracující mládeže německé strati. Každý z nás musí už konečně rozpoznat, že mezi světem starým a světem novým je nepřeklenutelná propast, na jejíž okraji nelze přelapovat. Naše Velkoněmecko nám podává ruku! Neodtahujme a podríme ji! Chceme přece být zdraví, čisté a vyrovnané. Toto všechno nám naše Říše nabízí a podává svou rukou. Je to třeba využít! František Smrček.

Obrázek z německého učňovského domova.

Pracuje každý z nás s radostí a dobře?

Mirko Potužník.

Na konci roku 1942 můžeme říci, že dnes již každý pracuje. Tato samozřejmost nebyla dříve samozřejmostí pro všechny a tak se ještě dnes někteří domnívají, že je na nich pácháno bezpráví, když jsou nuceni k práci. Naším úkolem stále bylo přivést všechny k poznání, že práce je nutná. Náš úkol dnes je ulehčen tím, že k tomuto poznání přivádě pracující práce sama. Zatím zápasíme však stále s jednou potíží, že totiž u nás je mnoho lidí, kteří studovali na úředníky a dneska míst pro úředníky je málo. Zato je potřeba těch, kteří mají pracovat rukama. Je pochopitelné, že při práci u soustruhu se bílý límeček umaze více než při ořezávání tužek. Tomu však nelze odpomoci nikým jiným, než tím, že si k soustruhu ten bílý límeček nevěsíme a ochováme si jej až na procházku. Naši lidé musí jednou pochopit, že dnes je naprosto stejně, jakou práci kdo vykonává, že je jediné nutno, aby to byla práce užitečná, a taková, jaká právě v tuto dobu musí být vykonána. Jestliže dneska někdo nevykonává takovou práci, jak předurčuje jeho vzdělání, pak jsou zde dvě možnosti: Buď se mu dostalo takového vzdělání, které v životě nikdy neuplatní a nebo dovede svého vzdělání použít a pak se nemusí bát, že mu jeho diplom zůstane v kapsě. Musí však mít jednu jedinou vůli: Vůli po výkonu. Musí mít jedinou touhu — touhu po práci. Nebudu zde opakovat příběh malých hochů, kteří se proslavili, ale vtipem každého toho příběhu je, že takový Siemens, Marconi a jak se všichni jmenovali, byli lidé neomrtné práce. Byli to lidé, kteří měli svůj pracovní cíl, kteří jej sledovali stále, ať byli kde byli, ať dělali po děláli. Musíte mít také vy nadšený zájem o své zaměstnání. Třeba mi namítnete, že vaše za-

městání je takové, že o ně nadšený zájem nemůžete mít. A proč ne? Zkusíte to jednou! Zkusíte pracovat aspoň týden tak, jako by se vám vaše zaměstnání líbilo a možná, že se vám zalíbí a možná, že zjistíte, že právě a žádné jiné zaměstnání je právě pro vás. A bude-li po tom týdnu jinak, neboť se vaše zaměstnání nehodí pro vás, nebo vy se nehodíte pro ně. Ale to ještě neznamená, že v té chvíli přestanete pracovat, neboť dnes si nikdo z nás nemůže dovolit podléhat svým osobním náladám a touhám, protože zde každá má svůj určitý pracovní úsek, někdo i nepřijemný, a ten musí zdotat. Pracovní disciplína je dnes nejpřísnější pracovním příkazem, kterému se musíme podřizovat každý. Vy však přesto můžete mít před očima svůj pracovní cíl a k tomu se budete blížit. A k svému životnímu cíli se dostanete opět jen prací a nikdy ne theoretizováním a plánním mluvěním. Z plánu a za snů a ještě nikdo nepostavil vltu, natož dělánek a byli-li to zámeček, pak to by větrný. Nejmenší chaloupku je nutno postavit z pevných trámů a z pořádných trámů a ty se musí přimst a na místo a musí se pro ně vykopat základy a při tom se člověk nadře. A tak je to i s těmi vašimi větrnými zámkami. Musíte se prostě avému povolat vyvolit. Musíte se na své povolání třeba i přehodit. A jestliže jste se už vyučili nebo přeškoliili, pak se tomu, čemu jste se naučili — dooude. Nevěřte nikdy, že už vše umíte, nevěřte nikdy tomu, že byste nemohli umět více. Na konci každého roku se dělá bilance — na začátku každého roku se dělá rozpočet. Udělejte si i vy bilanci toho, co jste letos vykonali pro svůj lepší pracovní výkon a udělejte si také rozpočet toho, co se v příštím roce pro život a práci naučíte.

Nová grafická tvorba

Jindra Toroň

V záplavě tištěných, které proudí denně naší rukou, ani se nezamyslíme nad tím, kolik pracovníků naší bylo vynaloženo k jejich zhotovení. Nebudeme vyprávět přitom o výrobě tištěných, nýbrž o bližším několika zajímavosti ze zákulisí jejich vzniku. Nejmenší tvorby se věnujeme užitočným tištěným (tabulkám pro účtování, úřední tištěným a n. l. Nemyslete si však, že tomuto druhu tištěných není věnována plná péče po stránce formálního provedení. Vzhled musí často ustoupit užitočnosti. Vytvořit tištěnou účelovost a krásu, to je hlavní cíl typografické tvorby.

Často slyšíme, že noviny přinesly určitou zprávu ve význačné typografické úpravě. Nové směry grafické tvorby působily i na vnější úpravu novin. Význačnou typografickou úpravou nerozumíme již tučný, obrovský titulky a velkým písmem vyznačené ostatní text. Důležitosti se dá článku dodat význačným postavením na stránce, orámováním, oddělením linkou a pod.

Krásný vzhled novin je podmíněn úzkou spoluprací meřera a lámatelického redaktora. V čem vlastně spočívá krásný vzhled novin? V malých,

pokud možno stejnými typy vyznačených titulcích, v přehlednosti zprávy a článků podle důležitosti a zajímavosti. Články ideově bývaly tištěny větším stupněm písma, neboť pak se lépe čtou. Zajímavou zprávu si držiteli čtenář přečte třeba i neposledním (nejmenším) stupněm písma, ovšem sáhodlouhý referát kulturní nebo národohospodářský, by se malým písmem velmi špatně četl. Rádi čteme vše, co bývá tištěno kursivou článků latinského písma. Bývají to zpravidla reportáže, články zvané skrumivky, někdy též verše a zábavné stali. Drobným písmem se obyčejně tištěnou denní zprávy, různé oznámení a pod. Rovněž postavení článků na stránce má význam pro zvláštní účinn. Vojenská a politická události jsou podle důležitosti na první až třetí straně (v denním tištěném). Sport bývá obvykle na poslední straně, ovšem přimlouváme se stále pro zrušení této zvyklosti — vidí přece sport není poslední!

Těchto několik vět vás již listě převede, že všechno na světě podléhá lákosti zákonitosti, určitému řádu. Tedy i list musí zachovávat svůj řád, aby jeho propagační účinn byl dokonale souhrnu duchovní bohatosti

Slova selského chlapce

Moje nejradostnější práce je připravování půdy na nový chléb, oči. A co je žit, když oči dává, tu smátno se vypoutat všechny své síly, aby úroda byla co nejdivně skvělá a tím naplněna vřelou chytavostí. Velmi

ZIVOT JE PRÁCE, PRÁCE JE STĚSTÍ

podnětené s zveřejněné grafickým vyjádřením tištěného slova. Jen si vzpomeňte, jak bývaly chaotem mřížemi, soletí titulky a zprávy demokratické noviny. Takový tisk nebyl schopen vedení, neboť jen více rozvířoval neuzákoněnou liberalistickou duši měšťáka. Snad se vám bude zdát trochu násilně srovnávání grafické úpravy s vývojem společenského a hospodářského řádu. Nechtě je vám tento ofíklad vodítkem k poznání, že novost konstruktivního socialismu zachycuje svou totální mocí obory lidského myšlení a práce. Pracující člověk zvířel nad chaosem a v dokonalejší formě svého výrobku nejlépe vidíme vztahující se zákonitost a řád.

rád jsem viděl letos o žit, jak v městě přáli nám vypořádat. Nyní vím, že naše práce za pluhem je srovnat jako očerňování jako práce učtele i dělníka v továrně. Jáme všichni jako jedna rodina. My na venkově proto rádi pracujeme na těch našich polích a nyní v době válečné se snažíme, abychom z nich co nejvíce vytěžili a tím zažili vřelou chytavost. Vzpomínám si na nedávná slova ff-Gruppenführera K. H. Franka: „Kdo poctivě pracuje, nemusí se ničeho obávat.“ Ano, kdo svědomitě pracuje, má zajištěnou ochranu Říše, nemusí mít z ničeho strach.

Jsem spokojen se svým zaměstnáním. Již je tomu dávno, co jsem vyšel ze školy a ještě rád si vzpomínám na články a články „Oráč“. Tam jsem již pravil starce již nad hrobní chodit, který se ho ptá, pro koho to ještě oře, když ví, že se již nedočká žit. „Pro koho? Ovšem ne pro sebe, ale pro ty, kteří přijdou — mo!“ Ano, tím to dobře. I když člověk trochu churaví, přece se přemáhá, nemůže zapomenout na pole. Je to tím, že jsme v neustálém styku s půdou.

Josef Kráma, syn rolníka z Křeče.

Tak se baví mládež v kapitalistickém světě po práci: kašičkování svinu, ztenčení v rutinu nejnavějšho židovského kláru na stole.

ZKUŠENOSTI Z ŘÍŠE

VÝCHOVA V HITLEROVĚ MLÁDEŽI • O ČESKOU PRŮKOPNICKOU GENERACI SE NEMUSÍME BÁT

Už se šel, když se Petr rozhodl, že půjde domů.

Bylo mu dnes šestnáct let a teď byl na slavnostní návštěvu u svého strýce a tety, kde dostal k narozeninám krásný fotografický aparát.

Strýček i teta ho stále zdržovali, aby ještě zůstal, že už zde tak dlouho nebyl. Petr se ale už nemohl dočkat, až doma uvidí, co tady dostal. Také několik dokladů na zítřek do školy mu leželo pořád jako závaží na nohách.

Znovu poděkoval za pěkný dárek, rozloučil se a vydal se na cestu.

Nečekal nějaké svůlné volání za ním ještě teta. „Půjčte si baterku, pojed’! Ještě v lese zakopneš o nějaký pařez a upadneš!“

Petr ale odmítl. Pravda — musí asi čtí hodiny lesem, aby se dostal domů, ale zná tam na té pěšce každý kámen a dolík. Neudá se! Ví to!

Dokud byl na volné rovině, chvilku běžel, aby dohnal čas, který pak stral pomaleji chůzí u tmavém lese.

Ten už před ním vystoupal jako černá hrozd hrozd. Když přišel k němu blíže, uslyšel Petr nějaký tlumený rozhovor. Pohled dozadu, ale nikoho nepatřil. „Tak to jde asi někdo přede mnou, nebo proti mně? Napadlo ho a přemýšlel, kdo ze sousedství to asi bude.“

Zdál se mu, že na počátku pěšiny u lesa vidí někoho stát. Byly tam dvě bílé skvrny, se výst obličejů, odrážející se od černého pozadí lesa.

A nemýlil se. Když přišel ještě o kus blíže, rozeznal už docela zřetelné dvě postavy. Rozhovory teď umlkl.

Petrovi nebylo volno u srdce. Byl by raději, kdyby tu postavy tam mlčely. Vypádovalo by to přece, ne tak tajuplně, skoro strašidelně — a také by snad podle hlasů poznal, jestli to jsou nějakí známí sousedé.

Když Petr došel až k pěšině, postavu se směly rozestoupily, aby mohl úzkým vchodem mezi křovinami do lesa vejít. Byli to dva muži a Petr si je ani moc neprohlížel. Spíše uvážil, než viděl, že jsou to muži cizí, které zde v kraji ještě nikdo neviděl.

S tlukoucím srdcem prošel mezi nimi a podivným pocitem, že se něco stane, jakmile budou za jeho zády. Pořád čekal mimoděk nějaký úder, nebo něco takového. Nestalo se ale nic. Jen tichou pozměnkou zaslechl, jeden z mužů prohodit k druhému: „Tak co — jdeme do toho?“

Petr kráčet rychle a v ruce svíral pevně svůj nový aparát. Škoda, že se mu nevedel do kapsy!

V lese bylo podivné stinné ticho. Nepříjemná a vřivá. A v tom tichu uslyšel Petr za sebou dvojitý kváskavý krok.

Petr přidal ještě více. Tohle vyhlíželo ohrožení! Sotil si na čelo. Bylo mokré a Petr si namítl, že je to od té rychlé chůze.

Teď jeho noha stoupala na oblý kámen a Petr jej dychtivě zdvihl a držel v pravé ruce. Třeba jej bude potřebovat!

Kroky za ním se nějak podivně přiblížily. Jak mu to může ještě asi trvat, než uvidí a lesa? Snad deset minut. Ještě není ani u poloviny. Už kdyby byl venku! To by si oddechly! Rozběhl by se — a nikdo by mu s jeho nákokem nestál!

Vzdálenost mezi ním a tajemnými muži vzduch se pořád měnil. Petr už slyší i rachot kaménků pod jejich nohama a šustění křovínek, rostoucích občas podél pěšiny, jak o ně muži narážejí.

A najednou Petra uchvátila podivná náznak hrůza z nějakého nebezpečí. Pot mu vystoupal na celém těle a srdce se znovu bláznivě roztlouklo. A Petr se dal do šíleného běhu a letěl skoro po paměti známou pěšinou.

Musl tomu utéct! Musl se zachránit!

A v tom zmateném uvažování ještě slyší, jak i kroky za ním se mění na rychlé skoky. Prudký dusot se ozývá za ním, rychle a hrůz-

ny. Je to pekelné tempo a Petr už se takové dlouho nevydržel.

A probůh — teď už ucítil dotek jednoho z mužů na svém rameni. Petr naráží se sebe zoufalé volání o pomoc. Jeho nohu se akorát ani nedotýkali — ne! Než se za ním letí a Petr slyší jeho chraplavý dech.

A zase ta ruka, jako hrůzná dráha, na zádech. Je to zápas o zlomku vteřiny a o centimetry.

Teď se náhoda točí náhodně vlevo. Petr ten zápas sá a ví o něm, že bude teď není skoro ani na kroky rýdět. Vlevo od pěšiny ro-

Měl jsem příležitost za svého zofetického pobytu v Říši poznat tamní poměry velmi dokonale a chtěl bych proto o těchto poměrech napísat několik slov, hlavně z hlediska mládeže člověka.

Začínáme s kraje

Narodil jsem se několik dětských domovů, i těch pro nejmenší, už od tří let. Tam ještě vychovávali starší mláde. Tak jsem přišel do jednoho hamburského dětského domova. Vypádovalo to tam jako v pohádce o trpasličích. Malé stolečky, nízké židličky, jen tak po kolena i s opěradlem, a kolem samý tenký hlasek jako panimámin vlasek. Však to znáte.

Zníčeno mě ke mně přistoupil

Děvčata ženase pracovní službu na jednom z četných výchovných kursů

malý kluk a povídá: „Já se jmenuji Robert“.

Podíval jsem se rychleji, a jakou se se mnou skamarádil. „Jakpak dlouho už sem chodíš, Roberte?“

„Celý rok!“

„Od května.“ vysvětluje smutně. Jeho tatínek je v poli a maminka chodí od května vypomáhat denně do lazaretního Roberta nám vždy ráno přivede a večer si pro něj přijde.

„Víš, kde je tvůj tatínek, Roberte?“

„Ve válce.“ odpovídá pytlácky kluk.

„A čím je?“

„Kapitánem!“

„A bojuje někde nebo je u pančfů nebo u koní?“

„U námořníků!“

„U námořníků? Ale to je krásné, říká?“

„Ano.“

„A budeš také vojákem, až budeš velký?“

„Budu!“

„A čím bys chtěl být?“

„Budu administrátorem!“

První úspěchy a první povinnosti. Čas utíká a dětské domovy pře-

dávají své svěřence školám a straně. Hořší po prvé oblékou hnědou košili a s ní jakoby oblékli vážnost světa, kterou nesou s obdivnou novou důstojností.

To se jim vlastně začíná pravý život, to se začíná závodění, zápolení, boj, snažení se, dychtění.

„Chci také získat čestný odznak jako má Heinrich!“

„Chci se také stát vedoucím jako Karl!“

„Chci mít, chci být, chci dokázat, chci umět!“ To jsou slova, která dělají s chlapci muže. Ne stáří, ale povahou.

Německý hoch má tu nejdůležitější vlastnost, kterou musí mít každý kluk, má-li s ním něco být.

Německá mládež si ví s každou prací rady. Jde do všeho s obětováním a s nadšením. A svým nadšením strňuje i staré. Svým příkladem je povzbuzuje. Ano, německá mládež opravdu mnohdy vychovává staré.

Německá mládež domává rychle, protože se jí věnuje mnoho péče, protože má neomezené možnosti. Projde také výtečnou školou Hitlerovy mládeže, projde i Říšskou pracovní službou, která každého naučí číst práci, rozumět jí a mít práci rád.

Německý hoch je zdravý sportovec, je zkušený pracovník, je obětavý národovec. Není obor, který by ho přivedl do rozpaků, není věc, nad kterou by zakolísal. Výchova mu zocílila vůli, vypěstovala charakter.

Naše mládež musí být stejná! Potřebujeme zdravou, silnou, zkušenou, obětavou mládež. Kuratorim zahájilo svou činnost po celé oblasti Průkoptorátu.

I ty budeš postaven před nové úkoly. I k tobě se přijde s výzvou přiložit ruku k dílu. A v tu chvíli si vzpomeneš na německou mládež, a řekneš si: To musíme také dokázat!

České pracovní tábory.

Prošel jsem mnoha českými pracovními tábory v Říši. Setkal jsem se s mnoha Čechy, mezi nimiž bylo mnoho mládeže. Našel jsem mladé hochy, kteří vedli za stoly. Viděl jsem mnohé české hochy, veselé, živé, radostné, hochy, kteří věděli, že jsou venku proto, aby se také něčemu přiučili, aby pochytli mnoho nového, aby poznali spoustu neznámého, aby uviděli nové lidi, nové kraje, naučili se novým řečem. V takových táborech mě bylo vždy radostná. To byli hochi, jací mají být.

Členové HJ učí svůj volný čas při sběru a poučení v domovech HJ.

ODPOVĚDNOST JE PRO VŠECHNY

Až se takoví hochi vrátí domů, pak budou naši nejlepší občani. A od těch se budete učit.

Als do té doby už musíme sami udělat kus práce. A proto: Vyhnout rukávy, a do díla! Ještě dnes, ihned!

JIM V. Samla.

Všechny snímky J. V. Samla.

OPIUM - POŽEHNÁNÍ A KLETBA LIDSTVA

Zužitkování máku a opia můžeme sledovat až do dob pradávných. Tak byla nalezena při prozkoumání kólových staveb, zřízených před 3000 lety na svýránských jezerech, směna máku, který ani sloužil k obživě i k opájení. Též ve starověku byly účinky opia již dobře známy, jak je zřejmé z četných zpráv tehdejších dějepisců. Staří Řekové zobrazovali boha spánku, Morpheu, kterak drží makovice, symbol spánku. Nápoj zapomnění, Nepenthe, o němž se zmiňuje Homér, byl pravděpodobně opiový preparát. Mak, z něhož se opium připravuje, byl pravděpodobně po prvé pěstěn v Egyptě, odkud se potom pěstování rozšířilo do Persie, Indie a Číny. Theophrast, žák Aristotela, již zmiňuje opia jako léčiva. Římský Plinius (50 let po Kr.) píše v jednom ze svých spisů, že větší množství opia může způsobit i smrt. Z Číny máme první zprávu o použití opia teprve z roku 973 po Kr. Ale již v XI. století byla pěstování máku a výroba opia v Číně značně rozšířena. Až do této doby se z opia vyráběly pouze sopojné nápoje a teprve v XVII. století se rozšířil zlovyk kouření opia. V pozdějších letech bylo opium ve velkých množstvích dováženo do Číny, která přes svoji vlastní značnou výrobu neměla dosti tohoto jedu, aby mohla zásobit všechny ty, kteří se neřestí kouření opia oddávali. Hlavně Angličané to byli, kteří zde vedli tento výnosný obchod bez nejmenších ohledů na to, jaké škody prodejem opia způsobovali.

Dnes je zlovyk kouření opia v Číně již značně omezen, přesto se odhaduje počet kuřáků opia mezi tamním obyvatelstvem na 20 až 30 milionů. Zvláště Japonci vyhlásili tento neřestí rázný boj. Pěstování a dovoz máku a opia byl v Číně pod trestem smrti zakázán. Naproti tomu je kouření opia ještě značně rozšířeno ve východní Indii, na Filipínách, Sumatře a Borneu. Lze však očekávat, že po obsazení těchto území Japonci i zde učiní rázná opatření proti zneužívání opia.

Surové opium, které přichází do obchodu, je většinou hnědý prášek. Získává se ze stávy máku (Papaver somniferum) tím, že rostlina se na libovolném místě natrhne. Z řezu pak vytéká bílá, mlékovitá látka, která po vyschnutí dává hnědou látku, opium. Nejvíce opia obsahují nezralé makovice. Vyschlá látka se zeškrabává, obvyklemi nástroji se z ní vytváří tak

zvané „soplové kóldce“, který se potom zavádí do makových listů.

Nejdůležitější součástí opia je morfin, jehož je v opiu 10–12%. Vedle morfinu obsahuje opium ještě asi dvacet jiných alkaloidů: Narkotin 5–8%, Kodein, Papaverin, Narkein a jiné. Mimo to opium obsahuje až 55% vody, různých sacharidů, pryskyřic a bílkovin. Morfin byl z opia izolován v roce 1806 německým lékařem Sertuernerem. Nejdůležitější vlastností morfinu je jeho schopnost smírňovat nebo zcela odstraňovat tělesné nebo duševní bolesti. Pro tento účinek se morfinu často zneužívá. Trvalé zneužívání morfinu má za následek, že morfinista zchátrá jak tělesně, tak i duševně. Dostává se únavy, pracovitost klesá, morfinista zanedbává svůj zevněšek, stává se lhostejným vůči svému okolí a jeho vůle se soustřeďuje pouze na získání stále nových množství morfinu, přičemž se ani neštítí před krádeží a podvodem.

Ke kouření se užívá surového opia, které obdrželo dlouho trávající přípravou zvláštní vůni. Takto připravené opium je Číňany nazýváno „srandu“. Kouří se zvláště k tomuto účelu zhotovených dýmek. Zneužití opia má za následek poklesnutí tělesných a duševních sil. Ne všichni lidé reagují stejně na kouření opia. Zdá se, že na příklad někteří Číňané jsou proti užívání opia odolnější, i když je kouří pravidelně a ve velkých množstvích. Pro běžlocha však tato neřest znamená zhubu a předčasnou smrt.

Abyste bylo zamezeno zneužívání opia, opiových přípravků, amamných jedů z opia připravených nebo jemu příbuzných, byl na mezinárodní konferenci v Haagu vydán tak zvaný „opiový zákon“, který má zabránit, aby se opiové přípravky nedostaly do nepovolaných rukou.

v. N.

Co se děje ve světě a u nás doma

Proti výročí vypovězení války Německem, Itálií a Japonskem Spojeným státům severoamerickým bylo významně vzpomínáno činnými představiteli těchto států. V Berlínu položili při této příležitosti japonský velvyslanec generál Oshima věnec na hrob neznámého vojína a vykonali přehlídku čestné roty.

Foto Transocean

Němečtí pancéřoví grandtanci vytlačili anglo-severoamerické sbory z osady Tebourdy v Tunisu. Obsazením této důležité posice byl znemožněn postup nepřátelských sborů do Tunisu.

Na obrázku pancéřoví grandtanci obsazují osadu.

Foto PK-Wörner

Němečtí příslušníci ve svých zinných krytech.

Foto PK-Stolz

Němečtí pancéřoví grandtanci postupují proti bolševickým v srutinách města.

Foto PK

VÝSTAVBA HJ

Německá Hitler-Jugend má 5 základních složek. O organizačních jednotkách hlavní složky, to je vlastní HJ, jsme se zmínili v minulém čísle. Tato sdružuje chlapce ve věku 14—18 let. Chlapce mladší a to ve věku 10—14 let sdružuje Deutsches Jungvolk další složkou HJ je Jungmädelbund (JM) a dívky ve věku 10—14 let, čtvrtou Bund Deutscher Mädel (BDM) pro 14—18leté dívky a konečně pátý organizační celek dílo „Glaube und Schönheit“ — kterého se účastňují dívky ve věku 17—21 let.

Deutsches Jungvolk, jeho jednotky a hodnosti.

Podle Hitler-Jugend dělí se podobně Deutsches Jungvolk na tyto jednotky: Nejmenším celkem je Jungenschaft, čítající asi 10 chlapců. Obyčejně ze čtyř těchto jednotek je vytvořen Jungzug, který spojují se třemi dalšími troji Fähnlein. Další vyšší jednotkou je Jungstamm o velikosti asi třinácti věků než Fähnlein a konečně Jungbann, který se skládá asi ze šesti Jungstammů.

Hodnosti v Deutsches Jungvolku se pro snadné rozlišení od HJ vyznačují jinými jmény a také hodnostní odznaky jsou jiné, jak ukazuje náš obrázek.

Nejnižší dvě hodnosti jsou Hordenführer (obr. 1) a Oberhordenführer (obr. 2). Vedoucím nejnižší organizační složky je Jungenschaftsführer (obr. 3), vyšší hodností je Oberjungenschaftsführer (obr. 4). Vedoucím Jungzugu je Jungzugführer (obr. 5) a vyšší hodností je Oberjungzugführer (obr. 6).

Dále následují postupně tyto hodnosti: Fähnleinführer, Oberfähnleinführer, Hauptfähnleinführer, Jungstammführer, Oberjungstammführer, Jungbannführer, Oberjungbannführer, a konečně Hauptjungbannführer, který je nejvyšší hodností Jungvolku. Služebně je podřízen Deutsches Jungvolk svým Jungstammům ve dosahu příslušného Gebietu HJ, u kterého je pověřenec pro Deutsches Jungvolk.

Ríšský sportovní vedoucí von Tschammer und Osten navštívil při své pražské návštěvě 16. prosince na pražském Hradě Zastupujícího říšského protektora H-Oberst-Gruppenführera a Generalobersta police Daluge.

Salmekr: Bilddienst-Reichsprotektor

Maďarští vojáci vyznamenávání na frontě německém řádem Zeleného kříže.

Foto PK

KUDÁLOSTEM

Jedna jsme před čtrnácti dny vzpomínali první výročí dne vyhlášení války na Dálném východě, tu nutno zmínit se dnes a tady, neméně důležitým výročí, je uplynul 11. prosinec tohoto roku. Toho dne uplynul totiž rok od vyhlášení války mezi Ory a několika jinými státy, spojených v Paktu tří Spojených států severoamerických. Angličané, kteří si od vstupu USA do války slibovali obrát v jejím průběhu, museli poznat svůj omyl a téžce jej zaplatili jak ztrátami svých posil na Dálném východě, tak také předešlým na moři, kde po rozšíření akční oblasti německých ponorek počaly klesat vedle jejich lodí i jednotky severoamerického loďstva. To, co naši nepřátelé považovali za možné, totiž že německé ponorky nebudou moci operovat v takových vzdálenostech, stalo se skutekem a časté zvláštní zprávy nám dokazují, že i za tímto měsícem neustává činnost ponorek, které v měsíci listopadu dosáhly rekordní číselce potopení lodí totiž v jednom měsíci — 1.035.470 BRT. — Pokud jde o pevninová bojiště, i tu si mocnosti Ory udržují silnou iniciativu, arť je to již severní Afrika, nebo východní fronta, kde po zhroutilí potlačení sovětských útoků přelky branné síly našich armád k protioútokům a docílily velkých úspěchů, jak oznámila před několika dny zpráva vrchního velitelství o konečném výsledku bojů v prostoru Toropco—Ilmencké jezero—Kalinin.

Mládi bojovalo se stářím

V reprezentačních místnostech pražského Obecního domu byl od 3. do 17. prosince konán lechový turnaj, k němuž se sešlo dvacet neličících mistrů. Na ležácti čtyřech polích jsme viděli bojovat světového špičáka dr. Aljechina, říšské mistry Jungeho a Salmische, z našich pak staré známé Foltyse, Opocheného, Rejffe, Hromádku, F. J. Prokora, Zitu, Thelena a z mladých nadějných Kottnausa a Podgorného.

Dr. Aljechia

Jaké vyplývá poučení z tohoto turnaje? V první řadě ta skutečnost, že více jak kdy dříve sledovali mistrovské zápasy lidé mladé generace, kteří tak znovu prokázali, že u této hry je možno zapomenouti na koštnou zábavu, karban a co všechno jiného a že až se vrátí domů, zasednou k šachovnicím a budou pěstovat paměť, budou si cvičit postřeh, pozornost a pro svůj vřední život si odnesou větší anýl pro taktiku a strategii. Budou si také vážit ve větší míře četné šachové literatury, poněvadž šach jim bude výtečným univerzálním výchovným

prostředkem. Turnaj, který byl právě skončen, ukázal také, jaké schopnosti má mláď. Osmnáctiletý Mláď mistr Junge, který se

Junge

dělí o první místo s vynikajícím padesátníkem dr. Aljechinem, inteligentní, ukázněný a houževnatý Kottnauer a elánem mláď hříci Podgorný z našich, to jsou ukázky, co je možno dokázat při poctivém úsilí, při tvrdé škole, když se chtějí dostat mezi nejlepší z nejlepší. A co ti ostatní? Mnozí začali už ve svém mláď, aby na svoji pozdější dráhu po dlouhé řadě dnů byli náležitě připraveni. Všechna mláď, která se tohoto turnaje zúčastnila a i ta, která sledovala každodenní boje v tisku, nalezne v šachové hře, jejíž dějiny jsou takřka od druhého tisíciletí staré, nejen vhodnou zábavu při dlouhých chvílích, ale pověd je i k náležitosti a rytmu nejen boje při ní, ale i v soukromém životě.

Soukromá obchodní škola

vydrž. Ing. V. Kobylský, Praha II, Václavské nám. 17, zapisuje denně Tel. 288-96.

HEMČINA, ANGLIČ. OIZIJAZYKY
LUS
SOUKROMÁ JAZYKOVÁ ŠKOLA
v Praze II, Smětky 30, tel. 26918, vydrž. H. Lux.

Dopolední škola němčiny a angličtiny (denně 9-12 hod.)

Odpolední a večerní kursy němčiny a angličtiny 6-7, 7-9 hod.

SOUKROMÁ JAZYKOVÁ ŠKOLA ÚSTAV MODERNÍCH ŘEČÍ
PRAHA II, Spálená 18, tel. 236-76, BRNO, nám. Viktoria 21, tel. 195-45.

BASIC ENGLISH

kroužky angličtiny se stále tvoří. Spálená 33 (naproti Olympu, telefon 449-24). Zvláště výhodné v vánočních prázdninách.

Osmiměsíční obchodní kurs večerní Soukromé dvouleté obchodní škola, vydrž. O. Hlaváčková-Blochová, Praha XII, Slezská 31, v městské škole, telefon 604-27.

STUDIUM ŘEČÍ

Náš prospekt

VAM ZDARMA DOBRE PORADÍ.
Soukromá jazyková škola v Praze II, Lazarská 8, vydávatelka J. Novotná. Telefon 253-01.

NĚMČINA

dopoledne, odpoledne i večer. Soukromá jazyková škola v Praze II, vydrž. Alexandra Otáhalová, Václavské nám. 41, Avion, telefon 345-22.

NĚMČINA-angličtina

HRADEBNÍ 9
Soukromá dvouletá obchod. škola Spolku pro povznesení vzdělání, PRAHA I, HRADEBNÍ 9. TELEFON 604-24.

Soukromá obchodní a jazyková škola v Praze XII, vydrž. Ing. E. MADARA, zapisuje denně do nových oddělení. — Prospekt zdarma.

Jesnopis
První průběhý spolek etnografů, Praha I, Sanytrva ulice 9, dům č. 214. Pro Vás do svých kurů čas. i něm. etnograf. list 2700 posluhačů. lesa buď omyšlené plus 100 různých oddělení. — Telefon 613-31.

NĚMECKY!

Poznejte němčinu! (Co není v obeliskách) Prof. Jaroslav Noell
Praktický průvodce jazykem, vedoucí k dokonalé znalosti německé řeči. Brož. K 30.—

Malé mluvnice německého jazyka F. Podsimob
Průvodce, která se dá pověsit na stěnu, takže ten, kdo se učí, má všechna pravidla stále před očima. Brož. K 10.—

ODBOŘNÁ NÁVODLOVÍ

Ing. C. J. Čech
MATEMATIKA
Jak se má matematik německy vyjadřovat. Stručný přehled matematiky a matematických zákonů. Brož. K 30.—

GEOMETRIE
Základní poznatky matematické. Vysvětlující obrázky slov a řeči je pod čarou vysvětlěn český. Brož. K 15.—
U VESNĚS KNIEKUPCŮ
NAKLADATELSTVÍ ORBIS, PRAHA

Jdeme-li v Praze směrem dolů od Múzea po Václavském náměstí, hned u nejbližší stanice posílání dráhy najdeme zastávku věc. Na chodníčku pro chodce stojí zvláštní budka, modře natřená, nahoru se čtyřmi posuvnými vstřížnými otvory. Dole potom znaky hlásají, že budka vybudovala město Praha. A přistoupíme-li poněkud blíže k té zajímavé věci, shledáme, že nad každým otvorem je nápis: Zeitungen und Bücher für die Wehrmacht.

Každému, kdo si nápis přečte, je jasno, že do této schránky dáváme knihy a časopisy všech druhů, a že tyto se potom dostanou do rukou vojáků, kteří za nás na frontě bojují s neobhlášenými boji. Do schránky vkládáme nejen knihy zábavní, ale i poučné, a časopisy, které můžeme postrádati, neboť víme, že voják na frontě jich bude mnohem více potřebovat, nežli my zde v zázemí.

Připomeňme si všichni, že kniha dobrého obsahu a láskou darovaná vojákům na frontě zlehčí jejich tvrdý boj a že na dalekou frontu, vzdálenou mnoho set kilometrů, přinese štěstí pozdravů a vzpomínek z jejich domoviny!

Proto tedy prohlédněte svoje knihovny, psací stoly a skříně, vyhledejte vhodné knihy a neopomínejte je při nejbližší cestě vřadit do modré schránky. Vzpomeňte, že voják vám za ně vděčí!

V. R. Marek.

Zidovstvo, jelikož není schopno vytvořit svůj vlastní stát, se přizívá k síle u států druhých a bída, podléhá se Židovi někde prst. Žid posbývá schopnosti, ukazující na pravého muže, vojáka a pevnou vůli, avšak odpornými vlastnostmi, které zhruba počítány jsou sobeckost, krutost, lživost, především chamtivost, jež je pro něho nejvíce příznačná a která vrchol v pánovačství. S takovými vlastnostmi žádný národ nemůže existovat, proto Židé jsou postiženi pohromou. Žid nemá národní hrdost v těle, Žid neví, co je to být dobrým, upřímným, oddaným, svorně s ostatními kmenovými příslušníky myšlícím.

Proto teď tady stojíme my, jako neuplývavá stráž svého národa, který nemůže více utrpět pohany, jež naň nakupila bývalá židovská vláda. My jsme převzali úkol, který nebude za žádnou cenu změněn, odstranění z našeho národa poskvrny židovské až do úplného zmizení a národ očistěný vrátiti zase

lidé v našem národě, kteří se dosud nechávají ovlivňovat židovskými lidmi a vůbec všemi nepřáteli, které jsou šířeny o naši říši, rozkládají tvrzení, že všechno, co se dnes dostává o nové české mládeži na veřejnost, je lživé. Těmto lidem se podařilo nakazit i část české mládeže. Proto dosud mnozí z mladých se domnívají, že se jim něco nahává.

Chceme každého přesvědčit, že říše nemá zájmu, aby nám něco nahávala. Voláme ke všem rozumným mladým lidem: Nenechte se ovlivňovat pečlivě a komediálně! Všechno, co vám říkáme, je pravdou: nikoho neobelháváme a tím méně vás. Vždyť pro vás pracujeme a žijeme! Již řada mladých věří ideálu říšské pospolitosti a dala se mu plně k dispozici. Tito mladí, kteří se nebojácně hlásí k říšské myšlence, jsou živým důkazem toho, že osud národa se dávno neopravuje podvodným obelháváním.

Mladí, divte se na svět s otevřenými očima!

spravedlivému světu, který znamená čistou ideu říšskou."

J. Baštaf, Praha.

Aby práce vychovatelů mládeže měla podstatný význam, aby mohla být postavena na pevnou bázi, na které by se dále budovalo — je nutno vyvrátit dělnickou mládež z obětí rozkladných vlivů a přivést ji k pozitivní práci pro říši. Je to úkol těžký, ale posvátný, neboť získáme-li dělnickou mládež, získali jsme mládež celou.

Pro tento odpovědný úkol je třeba mladých nadaných lidí, kteří dělnické mládeži rozumějí, kteří s ní vyšli a s ní pracují — lidé, kteří mají duši dělnické mládeže.

Vychovatel mládeže musí mít k dělnické mládeži kladného poměru, který vyvěrá ze znalosti její psychologie."

Vladislav Náprstek, Kladno.

»Dnešní doba, dnešní poměry a také to, jaký důraz se přikládá dnes na mládež, ukazuje nám všem cíl takový, abychom se přizpůsobovali na své povinnosti na své školy a práci. Mládež je podstatou národa. Kdyby jí nebylo, nebylo by národa. A proto na ní klade národ veliký úkol, úkol, který musí být avatí. My mladí jednou provedeme národ, my za něj jednou budeme odpovědat. A proto již dnes musíme ukázat především říši, že si zasloužíme, aby náš národ mohl spokojeně žít a pracovat. Právě na nás nejvíce záleží!

dobné přísloví a řeči nýnou na rtu oněch židů, které nevědí, proč řád ještě v pravdivý řád říše, který je zaveden u nás.

Těch pár jedinců, kteří nás ignorují a proti nám štvou, se však bát nemusíme, ty odstraníme zub času sám.

Z dopisu absolventa výchovného tábora M. Starého.

»Dělám všechno, co mohu a to dokázat umím. abych i já mohl se s čistým svědomím ohlížet na to, kteří alespoň svoji práci pomohli k vítězství revoluce mládeže Evropy.

Jsem rád, že mám tuto příležitost poznat myšlenky nacionálního socialismu v místech, kde domova a poznat v praxi užili jeho ideály.

Byl-li jsem před příjezdem do říše stoupencem nových myšlenek, jsem teď ještě něco víc! Rád bych měl tak silný vliv, aby mě slyšeli všichni ti, kteří poblouznili, aby mně slyšeli zvláště mládež: Nová Evropa je velká a silná, nová Evropa je jedinou vaší cestou a neilem! Rád bych, aby uvěřili a pochopili. Jaromír Netik blíže k říši.

Na slovíčko, čtenáři

B. Irovský, Třebíč: Sdělil adresu onoho čiperného chlapce, aby mohl být použit pro event. spolupráci s Kurátorem. Článek budeme citovat. Fr. Zák, Vsetín: Poukijeme. Hlas se občas.

Josef Kálp z Přerova nám poslal dopis a listek, ale neudal adresu. Dokonce nás vyzval, abychom mu odpověděli pošte restante. Dopis i listek házíme do koše! Čtenáři mají naši důvěru, požadujeme tedy důvěru i u čtenářů.

Václav Valouch, Prostějov. Náš o zanedbaném filmovém domě správný. Ale i v tom bude třeba pořádek.

Se 17letým chlapcem z Moravy si rád dopisovat Přemysl Zboží, Rámcová škola, Praha XII, Sázavská 2, 2275.

Čtenáři upozorňujeme, aby rottišovali, co je redakce a administrace. V redakci vznikají noviny, v administraci se prodávají. Chce-li se psát něco pro Zteč, pište redakci, ale Zteč si objednávejte v administraci. Dále upozorňujeme, že každý nepodepsaný dopis házíme do koše i kdyby byl sebelepšího obsahu.

KONÍČEK

	BÝ	NY	
DÍ	HO	NE	VÁ
U	ČAS	MU	DI
NA	VÁ	KDO	CE
SE	PRÁ	TO	TO

ROZLUŠTĚNÍ HÁDANEK Z MINULÉHO ČÍSLA

Křížovka: Tajenka: Mládež jest budoucnost našeho národa. Vodorovně: B. A. hboj, t. C. Do, rek. eb. — D. Osm, n. emu. E. Rala, hrad. — F. Aktr, o. bio. G. Na, tvá, lu. — H. O. Emilia, c. Svlale: 2. L. Onaka, e. — 3. Ah, mlr, ed. — 4. Dor, a. tma. — 5. Eben, ovtn. — 6. Zok, h. alt. — 7. Jj, erb, aa. — 8. E. email, o.

Koníček: Zdar našemu časopisu. Rebus: Zteč.

Úloha k přemýšlení: 2 + 2 = 4, 2 x 2 = 4.

Zenci jitra, trojici žen. Ida, Aida. Moucha, do ucha. Veselice, se velice.

Mistěnka.

Spojku umístěnou měla, když kanárka nrtvého zrela.

Obložka.

Člen národa v obležení v cílného čápa se změnil.

Permutovka.

123456 divě jméno znáš, 561234 hlínu zas tu máš, 215643 erikni to pouhé, rozřešiš to hned, není to dlouhé.

Početní oříšek.

Číslo od 1 do 16 napište do čtyř řad po čtyřech tak, aby součet vodorovně, svisle i úhlopříčkami činil 34.

Početní hádanka.

Na oltáři hoří 8 svíček; kostelník 6 zhasil. Kolik jich tam zůstalo?

Pronikačka.

Do tekutiny letopis vniká, druh písmu tu hned zvolká.

Sloučenka.

Předložka pět, hláska, dosti dohromady máte skvost.

Výpustka.

Hádanek a křížovek „správná“ vzpomíná řada na rodné své město „výpustka“.

Zrůda.

Května jsem, modře kvetu, louky zdobím v parném létu. Rozdělíš-li moji zrůdu ve dvě, městem českým budu spolu s hradu zříceninou, kterou najdeš v stranu jinou.

KŘÍŽOVKA S TAJENKOU

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11

A.	J									E
B.										
C.										
D.										
E.										
F.										
G.										
H.										
I.										
J.										
K.	E									A

Vodorovně: A. Počátek tajenky. — B. Mužské jméno, okupací strom, rovněž. — C. Předložka, výraz v šachu, plazi. — D. Poplatek, kuchyňská potřeba, předložka. — E. Böh, zal, italská řeka. — F. Znak jižní ovoce, pohyb vzduchem. — G. Egyptský bůh, hračka, ženské křestní jméno. — H. Notá, titul muže, měkkýš, předložka. — I. Římská předložka, zkratka letopočtu. — J. Cenný papír, modlitba, plynem nebezpečný. — K. obrácená třetí část tajenky.

Svisle: 1. Oblíbená čtvrtá část tajenky. — 2. Pramáti, doba křik. — 3. Pobluka, strom, zbraň. 4. Předložka, průkaz plodina, spolek. — 5. Rovina, člen národa, povzdech. — 6. Část obilice, potřeba kočho, číselovka. — 7. Patrná, nepřítel, pokoška (bez háčku). — 8. Římsky 100, potřeba turisty, citoslovce, předložka. — 9. Člen národa, opak pravdy, zná. — 10. Působí otravu, přenáší motýl, tvát. — 11. Druhá část tajenky.

Zteč

D Ě V Ě A Ž I V O T

Co je to? Je to stále jediná touha, po které marš vztahujeme ruce: a snad je tím krásnější, poněvadž je nedostupnější. Život boží, ale — co je toho bolesti proti jeho krásám?

Tollstojní mravokárci a nedovolení karatelé mají stále co zlehčovat, v němž nenacházejí dobrá jádra. Všechno je jim nakážené, ne-li do celka zkažené. Mohou se usopit do poměrků, jaké že tem la dnešní miláček je. O nic vážného nemá prá záležet a všeho si tropí smích, má radost, neoravosti nel dobrotu, zkrátka nemají prá za nic. Také na vás, čtenáři! Ktož řádek, mají ti chytří lidé moustu obzlobol. Cíte prá slabožijící romány, zabarvené pastelovými barvami náivních lásek. chodíte prá do biografu jen na ilomávie, kde máte naději spořiti svého ilomového miláčka, u divadla to ne- máte a ještě řadu dalších chyb na vás padá.

Ale tomu přece nikdo nevěříme.
 Anžom se po pravdě převrátili.
 Kto z vlastně je třeba s tou divo-
 četbou. Ali jsme se zentat po knihku-
 pectvích, kde jsme se zajímali o to,
 které knihy si dívky nejvíce kupují.
 Které které dostávají darem. Tak,
 ted to máme docela určitě zjištěno.
 Máme marmeládové selanky, žádné
 pušinkové či teni. Ale knihy docela
 vážné a seriózní jsou ted četbou mlá-
 dežních dívek. Malý přehled nebude
 u neoprávněných.

Nesjou to jen moderní autoři, ale i ti starší jsou ve veliké oblibě. Třebá Neruda, jenný a ryze český básník, dokonaleň figurka, který dove-
de před oči postavít člověka a slovy
jej vykremit, jako nikdy tñý Jeho
povídky a rodině Malé Straně a četné
knižy feuilletonů stěně jako jeho
básně, jsou velmi oblíbeny. Mnoho
lirika a okouzlujícího vyprávěče Ja-
nky Vrchlického mají dnešní dñky
také v oblibě. Vždyť nad Vrchli-
kého verši je možno tak krásně smít
Z ženských autorek je stále hodně
čtena Karolína Světlá. I když tñm,
kdož miluje život na venku. Těm bu-
de vždy Karolína Světlá nejoblíbe-
nější autorkou.

Na moderní autory dnešní dívka přirovná také nezanomná. Jak by mohla! Takové František Kožík, teď se nejbouduhodnějších zjevů naší literatury, dovede dívčí duši připoutat svým neobvyklým slohem. Václav založené duše si přetisov řady epik Durychovy, ve kterých je skryto boule barokních rybn. A sentimentalní čtenářky se obraceli na sever, kde se rodí antisovetské vánoční slobo a vášních myslenek. Severní spisovatelé doplnili knihovnu mladých dívek.

žponovali jsme ovšem ten námat-
lový motiv autorů, včdyť se ještě
tola jiných, které si divky vyhledá-
ly rdy by je uviděly mezi dárky pod
stromečkem. Ale jednalo se hlavně
o to, abychom ospravedlnili i vás,
milé čtenářko. Včdyť otfce i vy sa-
mota ráda k čtebě, která vám mu-
že něco říci a divit romány, které
dívčím bolavým místem na těle našl li-
teratury, už těžko mohou uspokojit
vás čtenářčivost.

J. Hlaváčková.

Staneš na jaře na stráni. Nad tebou
se klene modré nebo jako oči nevnu-
ného dítěte. Mladé blízký šeptají melo-
dii mládí. A pod tebou? Snad kvete
mateřidouška. Malá, skromná a přece
tak epojně krásná! Proč se oči píní
slzami, a srdce, to mladé, bláhevě
srdce se chce rozletět za písní skři-
vany, za jarním vánkem. Vidíš krásu
žvota, jeho věčnou melodii, projaše-
nou stříbrnými trýlky a šepotem.

A jak ti je, když bez cíle bloudíš ulicemi zahalen v bůj závoj mlhy, nebo když kapky deště padají do tvého rozbohnělého nitra? Já vím, člověk se těžko vyzná sám v sobě. Nebo když první sněhové vločky padnou do šerých ulic Ach! Ne, nikde nevypoví

Zažily jste předvánoční paniku v domácnosti? Přiložily jste také ruku k dílu a pomohly maminkám v jejich velkém úkolu vytvořit zářivé a hřejivé prostředí, prodechnuté vánoční náladou?

S skácenkou na hlavě a prachovkou v ruce, v teplotách nebo zástěrce vám to bude sloužit, a budete mít ten nádherný pocit, že jste pomohli mámě, že se už k něčemu hodíte, že se na vás maminka může v něčem spolehnout. A nemyslejte si, že je to bez důvahu, zařadit si v kuchyni; je to úplná rozkoš, umývat špinu a utírat prach, vytvářet za pár hodin bělostvoci, milou Klíčku, která dýchá teplem a útulností.

Máminy oči zářily radostí a výchou, že má tak hezkou dceru a že nemusí první a poslední brát do rukou. A vám je hezky u srdce jen proto, že jste udělaly radost mamce. Jen si vzpomenejte na celoroční máminu práci a použijte se kterými se denně říká a uvažte, že je vaše morální povinnost, pomoci ji alespoň při velkém úkolu. A pak to děláte i pro sebe a pro své vlastní pohodlí.

Ale mýl a utírat brach, to není všechno. To ještě znamená udělat v pokoji to nrostředí a dát mu to něco, co dělá a bytí domov. Snad se vám to podaří kouzlem zlatého jmelu na lampě, několika zahrádkami kopřivami na osmím stole, možná je vám pomůže ovace jehličnatých větví, se lískami a červenými pentlemi.

A když budete mít uklizeno, pak se vrátíte s maminkou k plotně a začnete čarovat: mchat, solit, sladit, ochutnávat, péci a vařit a smažit.

Vánoce jsou už přede dveřmi. Celý byt září čistotou, nebo je právě ve stadiu uklizení. Dřnno se okna vydrátované parkety se napouští pastelou, nábytek vyčištěn a naleštěn světlí jako v době, kdy naše maminka byla šťastnou novomanželkou. Tenkrát chodila po bytě, stírala neviditelné prach a se spokojeným úsměvem pozorovala své nové hnízdečko.

Dnes se manželka neuzmívá, dnes chodí jako špatné svědomí za svou zabitou: a říká: smíši bože, holka kdy si konečně už uklidí tu svou skříňku Pravda, celý by v pořádku jen ta naše skříň stráli svým obsahem. Dokonce v ní jsou ještě leknýně, přestože stul v teplotu ne

tu krásu. Vločky tanč, víří a ty všle-
ně bys chtěla chodit v tom bílém rej.

Dřemanty hvězd září a tichá milo-
ardná noc zchladila horké čelo. Viděl
padající hvězdu? Hvězda přání. Přála
si něco? Ano, přála. Chtěla bys, aby
nikdy neminulo kouzlo večera, chtěla
bys být něčím velkým. Diváš se do
zářících hvězd a myslíš jen, že kdyby
neměla své sny, žít bez nich by byl
život příliš prázdný a vědní. Vidíš.
Jedná se přák, co je život? Jediná ho-
roucí touha, práce, radost a bolest,
záleží spíše na hvězdě.

A ty stojíš pod nim! malá a pokorná.

„Živote, mám tě tolik, tolik ráda.“
B. Slapetová.

každého rušitele kuchyňského klidu se budete snažit co nejdříve vyvrstven a zastanete sama v okruhu plotny zahalená mihou a parami a dráždívou, kořeněnou vůní, která se line po celém domě a dává tušit tolik dobrot. Nejhroznější se pracuje na Stedry den. Od časného litra musíte být již s mamkou na nohou a dodělat poslední malíčkosti, kterých, jak ke svému zděšení zjistíte, bude celá řada. Ale odpoledne si budete moci říci, že již máte nejhorší za sebou a můžete s klidem a radostí čekat na večer. Salát bude již upraven na misách a pykvným ornamentem ze zeleného hrálku a červené řepy, a na samý vršek posadíte krásnou škrabnou ružici z másla, ale tu dělejte, až se mamka nebude dívat. Vanůčky už dýchají vanilkovou vůní a čekají na svoji chvíli, ryba je očilena, jem ji smaží a kaptik na černé plave v báječné hnědavé omáče.

„Několik sušených švestek jsem tam již dala, tři plátky citronové kůry, několik malých i velkých rozinek, kostky v černé kávě upraženého cukru, a také kapka hořkomandlového oleje. I lilci bílého vína jsem načetila a několik na plátky pokrájených mandlí.“

Pak ještě špetka bádání a malý kousek celé skotice, a také malíčko ale malíčko, závěru.

Zarátká, vše čeká naleziť a slavnostně na bílé prostřený stůl, na porcelán a sklo, na tmavozelené kouzlo lesa; vše čeká na štěstí večer.
[Výňah pak čekáte, aby se s roz-

pacifismu úsměvem a řádky přilomaly
pochvaly: „Nu, ona ta naše Marie
přece k něčemu je! M. Maláto.“

Seběhly se nám vaše první dopisy. Hezké dopisy, jen co' je pravda, a básněmi i s kresbami, došly nás články a novidky; en jedno. As mizel. Což není, milá Moravanko H. K. J. P. a F. C., což není možno se pode-
psat. Což je nutno poslat anonymní dopisy? Myslite, že je to dostojné
správné mladé dívky? Nemyslite, že to trochu uráží, poslat svoje názory
své myšlenky. pak: J. P. ... A dosti kdo jsem, co jsem, to už sem nepatří!
Také by to mohlo vpadat, že se třeba za své články stydlíte...

Ala to u vás nepřichází v úvahu, protože vy všechny umíte říci: oještě ano, nebo ne. To jste se jen zapomněli podepsat. Snad ve spěchu, ano....

A tak přistě nás dojdou samé hezké, milé a podepsané přispěvky.

Blíž se konec roku, blíž se vánoční svátky; vřude se lidstvo a dušojno. Je čas rozjímání. Teď bude na čas, abychom se buďdali sami se sebou.

Bude dobré, dojdeme-li k poznání, že ve věcech jsme stále tuze dťky se stejnou nerozodností, se stejnou lhostejností k svetoněmu dnešnému dñní, pokud nám nepoakytuje rozptýlení nebo závidia. S oblibou at říkáme: »Nu, uvidíme.«

„Nevnušime však nic.
Celý svůj život nevnušime nic,
když se o to nezaujíme. Život — to
je jít za něčím, mít před sebou cíl —
posílat, namáhat se proň a bojovat
proň. J když náš život stokrát sra-
ží, směř a odchodit vyzráním nám
překážka — musíme se znovu vcho-
pit, musíme jít znovu do boje. Ne-
vnušime resignované ruceť stranou a
dívat si se lhostejností na nad námi stí-
hající svět.“

Víra je nepřekonatelná síla. Když má pouhou sílu ve skutečné ideové hodnotě, tak má i dostatek síly pro tuto hodnotu bojovat a zvládnout. Záleží jen na své vůli. Čím víc chce, čím přání je za svou věc stojat, čím hlouběji je ideu v sobě zakořeněna, tím větší je též naděje na úspěch. A větší o sebe musí, věřit v sebe tak pevně, aby celé své okolí bylo prochnuto touto vírou v úspěch. Proto máj stále na očích každý sebelepší úspěch, každý sebelepší příznivý úspěch, utěšeno, co ti může dodat sílu, až přijde přechodný neúspěch, co tě povzbudí, až budeš muset začít znovu. Tu jednotlivé úspěchy a zdary máme raději sebou i my, když neradu vyřizujeme, že česká dívka si doposud nezala přísluš z nikoho a z něčeho, když víme, že naše dívky budou se ubírat snahou napodobovat mondaní damy, které jsouby jako strážce zálibných dob za kavárnašnými stoly. Druhou skupinu tvoří ještě vofid domáci paruky, oddané čekající na svého prince nebo přemluví z lepších rodin, které jsou zpozděny nad jakoukoliv snahou národa. Když víme, že z české mládeže jsou to vřelí lidé jen hbití, kteří se calmami o práci svých, o vykonání činu, kteří dovedou mluvit: »To a to se mi nelíbí, proč nepřacujete na této věci...« ať se již mezi sebou i když se to prozradí, jen přemluví.

Když ty zanedbáváš neúspěchy vidíme, kládeme jako příčinu porážky

řadu dívek, které se vymanily samy ze sebe a šlou a dobou, šlou a námi za sebou a lepší život, protože ten starý je zlomil. Těchto nekolic dívek je nám dítkašed, že česká dívka nezískala se nějakou mezidřevní maticou chladné dívky. Je ušedomělá česká dívka zde je! Ale nám těch nekolic dívek nestačí; to jsou jen ty nejlepší. A my chceme další! Ne vlastně další, ale vícechu. A protože to chceme silně a s pevnou a nezlomnou vůlí, protože věnujeme neochvěnou ruku v sebe, protože máme po ruce úspěchu, které nám pomohou přes překážky, proto vícechu půjdeme dále tou cestou, kterou máme vymyšlenou. A co víc, půjdeme ji vítězství!

Dnešní dívka pracuje v továrnách, za obchodními pulty, mnohdy v feminelech, které byla dříve vyhrazena pouze mužům — vlude nasazuje intenzivní tempo. Dnešní česká dívka pracuje již pro efektivnou výrobu bitvu. Žít a to více již nestací jako projev ušedomělého českého myšlení. Žít musí česká dívka mládeži o svoji jednotnou organizaci, která bude tvořit část na celkové organizaci.

Z idlo choroby, ve které dostal
bytí, vás ochrání a probudí a vybur-
covat k silě, k zápasu s mrtel-
stvem, abyste poznali, co jsou to so-
ciální problémy, a jak se, opatruje
malé dělátko: abyste se orbižili
národnímu životu, národní půdě a
abyste věděli, co naše země potře-
buje, co potřebuje, abyste věděli, kde
ji můžete prospět, kde ji můžete po-
devit.

Abu udrod viděl, že se na nás mů-
že spolehnout, ať toho bude poštěbo-
rat.

Židm, kteří leží na hromadě dřev, je kurem dřeva. V ležení domu je však často nouzkem celé stáby. Také dřevě mimo pospolitost je jen poustevníkem, a pospolitost je však prodávacem živoucích dřev. Židé sít pospolitost, pe vlastním sít se pocítí, jakmile up tohoto živoucích dřev přechází do krve. V pospolitosti mají všichni stejnou schopnost a vůli sít. Rozhodnutí se, aby žádný nehybný a každý sít na svém místě.

Mladá německá matka. Obraz z výstavy „Nová díla v domě německého umění v Munchenu, která byla otevřena 13. prosince. Salmek: Hoffmann.

Sestry Německého Červeného kříže ve vojenském lazaretu pítarovali děka-
teli pro vánoční výtvarnou dobu, aťu raněným vojákům byl zptliemněn pobyt v
lazaretu a vánočních výtvarcích.

SPORT

Nejlepší z nejlepších:

VÁCLAV ROUBÍK

Jar. - Veslování je pokládáno za jeden z nejtěžších a nejnámáhavějších sportů. Vyžaduje naprosto zdravých a statných mužů, kteří musí mít sílu, plit, vytrvalost a především bezpříkladnou vůli. Úspěch ve veslařství se zřídka kdy dostává prvním rokem. Teprve po letech přípravy a tuhé denní přípravě dostává se veslař k účasti na hlavních závodech. Každoročně, od jara — začíná

vítězství je cennější než jakákoliv peněžní odměna. Jedním z nejlepších českých veslařů je mladý Václav Roubík z pražského ČVK. mnohonásobný mistr v osmi- a čtyřveslicích a trojnásobný vítěz našeho nejslavnějšího veslařského závodu — Primátorových osm. Roubík začal veslovat již ve svých 15 letech. Prodělal tuhé počáteční tréninky, prošel školou dorostoveckých, nováčkovských a juniorských závodů a od roku 1938 je stálým členem seniorské osmy ČVK. Ve svých dvaceti letech zvítězil po prvé v Primátorových, o dva roky později se stal prvním mistrem veslařem. Při všech úspěších zůstal skromným sportovcem a ušlechtilým rádem všech mladých veslařů.

Veslování pokládá za velmi hodnotný sport a naši mládeži radí: »Začněte brzy a veslováním. Uvidíte sami na sobě, jak po dvou, třech letech vám zesílí svaly, zmožní hrudní koš a zcela se celé tělo. Co může být zdravějšího pro mladého člověka nad zdravý pohyb na vodě? Budete-li veslovat závodně, upevní se vaše charakter: poznáte rozdíl ošáklivosti, poznáte nutnost potlačit vášnivých zájmů a naprostého přizpůsobení se pro blaho celku. V závodech si vzborně vyvííte nervy. Vzpomínám na řadu našich úspěchů v posledních letech, kdy o vítězství nad německými anebo brněnskými veslaři rozhodovaly jen setiny vteřiny, kdy v závěru dramatického závodu vyhrálo mužstvo lepších nervů.«

Mládeži můžeme doporučit, aby si tato slova mistra-veslaře vzala k srdci a na jaře, až sejdou ledy a veslaři spustí na vodu své přístavky, houfně se hlásila k aktivnímu provozování veslařství.

Pozn. red.: Kdyby se snad někomu zdálo nečasové, že v zimě píšeme o veslařích, tu je nutno poznamenat, že V. Roubík je všestranným sportovcem. Je hlavním oporou bandy-hockeyového mistrovského mužstva SK Podolí a znamenitým hráčem téhož klubu v ledním hokeji. Mohli bychom tedy o něm napsat právě tak dobře slánek pod ledem, jako od vody. Jen na obrázku by musila veslo nahradit hokejka...

Ještě ve zmlouvách plískanek — až do sklonku podzimu, vyvííli veslaři denně na vodu. Veslař-závodník musí se zvlášť všech zábov v době přípravy, vésti vzorč život a zaměřit všechny své zájem k docelení vrcholného výkonu. A příprava je denně, bez ohledu na to, zda prší či je hezky, zda je všední den nebo neděle. A zkušenost učí, že jen ti, kteří skutečně pociťe se věnují každodenní přípravě, docílí úspěchů. K tomu přistupuje podmínka ryziho kamarádství při veslování na více- veslových lodích. Taková závodní osma musí sdružovat osm kamarádů, kteří se dovedou radostně podvolit všem pokynům trenéra — svého staršího kamaráda a rádce. Jedinou odměnou a oceněním celoroční námahy je dobré umístění při, vítězství v závodech. Veslaři provozují svůj sport čistě z lásky k němu. Také v úsmě- chů zůstávají skromnými: radost z

Všestrannost a bojovnost

Dnešní stav sportu a vysoká úroveň tělesné kultury se svým daleko- sahlejším důsledkem vyžadovale svého vývoje. Sportovní hesla a sportovní ideály dneška, dávající sportu jeho bezvýhradné hodnoty a zakazující jej mezi přední požadavky každého člo- věka.

Dříve byly sportem nazývány sen- sace všech malých oborů. Sportem bylo všechno, co nebylo možno dost dobře zařadit do některé jiné kate- gorie lidské činnosti. Sportem bylo prostě vše, co bylo pečetí zvláštnosti. Dnes je tomu docela jinak. Dnešní doba odmítá všechny vztádnosti, nemálo, jak již jednou řekeno, se sportovními ideály nio společného. Vůlní sportovní myšlenky má svou vlastní, dnes již převládající čes- tu, která hodnotí ušlechtilost, sílu vůle, fyzickou dokonalost a odolnost

ve spojení s výkonem. Nejde zde jen o míru udatosti činu výkonu. Jde o společné a vzájemné závislé prů- vodní zjevy. Zdravá závodnost je projevem, právě tak jako rekord je prostředkem, ale ne vlastním cílem. Rovněž nejde o jednolice, kteří nic neznamenají, i když jsou sportovně vyspělí, ale naopak jde o úroveň cel- ku, z níž nadprůměrní jednolice vyrůstají.

Dnešní doba chce mít jen všestranné sportovce. Proto neraduje stá- ných výkonů jen v jedné disciplíně, ale dobrou znalost ve všem. V tom právě věří síla dobře připravených sportovců od mladí tělesnou vý- chovou. Tělesná výchova měla a má blahodárný vliv na mládež, která ce- deně školenými instruktory, dosahu- je právě všestrannosti. Přikladů má- me mnoho. Nejzřejmějším příkladem je osm mládež v Říši a Itálii, kde mládež porinnou tělesnou výchovou vyrostla ve velmi silnou masu, která dobové úspěchů na všech stranách. Proto je i u nás třeba starat se o mládež, která by tělesnou výchovou a sportem se utužovala, aby vyrostla v silné muž.

Výchovou mládeže se nesleduje cíl udělat z mladých lidí sportovní hvězdu, ale postarat se o jejich širo- kou základnu. To znamená podchu- tit mládež k zájmu, který se dříve vyvííel různými způsoby, málo kdy však v intencích mravních a charak- terových.

Tento zájem se u mládeže vzbudí ovšem jen bojovnými hrmi. Proto nebylo vhodné, věnovat-li se mlá- dež spolinnu tenisku, občinné nebo dokonce hrám, které se sportem ne- mají vůbec nic společného. Bojových sportů je velmi mnoho. Především je to lehká atletika, která využívá sou- časné všestrannosti a úžasných zřet- vých schopností. Mezi bojové sporty patří kopaná, hokej na ledu i na zemi, box a řada dalších her. Právě těmito sporty získá každý mlá- dež člopek bojovnost, která ho zbaví- je ne všem směrem rozvíí. A právě těmito sporty lze vychovávat silně- muže pro každou věc. Hezilem su- nými mládeže proto budí všestrannost a bojovnost.

Chlapec, který s holi a pukem útočí zatím na neviditelného sou- peře a imaginární branku, bude snad jednou dobrým hokejistou. Foto: K. Hájek

Sportem k národní pospolitosti

Po celý den pracující mládež má právo věnovat část svého volného času užitečnému sportu, aby se ne- jen osvěžila a načerpal nových sil, ale aby v družné zábavě upevnila přátelství mezi sebou. Pod prapory české mládeže musí všichni mladí li- dé, spjatí ušlechtilým přátelstvím prá- ce, být nezádivitelně vpoed v boji, aby mládež, naše budoucnost, byla důvěrně i tělesně připravena k mě- ření sil s ostatními národy Nové Evropy.

Vedení mládeže čekají proto velké úkoly, které museli být se zdarem splněny, aby mládež našla správnou cestu k národní pospolitosti. Na ve- doucích místech budou stát jen lidé, kteří obětují svůj volný čas výchově mladých. Jiné se stanou dobrými učitelé a ušlechtilí ráde. Mladí lidé

musí stát v jednom řádu, bez rozdí- lu povolání a stavu nejen na hřišti, ale i v občanském životě. V práci v továrnách, dílnách, kancelářích a na polích musí všechna mladá srdce bít jedním rytmem pro národní soudrž- nost.

Sport nám může vychovat zdravou a silnou mládež. Mladí se budou utkávat ve volném čase se svými druhý, aby nejen bojovali o prve- ství, ale i v ukázněnosti a slušnosti byli vzorem ostatním.

Holá a děvčata nevě semknuti ve sportovních řadách naší mládeže sta- nou se i ukázněnými občany — naší vlasti. Proto je nutností, aby sport byl chápán jinak než dosud. Odstra- nit nesportovní zjevy z našich hřišť je příkazem doby. Neněkde události vrhají stín na náš sportovní život a

volají po nápravě. V této době nemů- být sportovce, který by hrubě na- rušoval pravidla hry a snížil se ka- mu, aby z kopané udělal rohovou představení. Je povinností každého klubu, aby se postaral o pořádek a bezpečnost hostujících hráčů. Nedovede-li vedení sportovního kl- bu usměrnit své hráče a udržet na hřišti pořádek, udělá nelépe, ka- včas odstoupí a udělá místo tomu, k- ři vidí ve sportu krásu a ušlechtilost.

Na cestě k nápravě si musí všim- čestní sportovci podat ruce, aby v ná- něm řádu vyrazili ke startu za lep- ší zítřek českého sportu. V naší mládeži nesmí být pro neukázně- ho sportovce místa. V jejich hru- řadách nám musejí vyrůstati jen a čestní občané, tělesně a duševně vyspělí. V. Šimola

STADIONY...

fo - Stadiony jsou jakousi legiti- mací sportovního zájmu jednotlivých národů. Velký zájem široké veřej- nosti znamená nesporně vyspělost a vy- spělost zase vysokou úroveň, ne-li ve všech, tedy přece jen v některých sportovních odvětvích. Stadiony jsou, tak jako už ve starém Řecku, i dnes zvláštním sportovců.

Ověřím, že teprve nová doba hod- notila význam sportu, který byl dří- vji přehlížen. Teprve ve druhé polo- vině minulého století ožil zase zá-

pořádání v pravidelných intervalech. Dvacáté století, století pokroku a techniky, pochopilo význam tělesné výchovy a pokračuje ve zlepšování průkopníků, kteří zasvětili svůj ži- vot této myšlence. Ke konci minu- lého století byly uspořádány novo- době olympijské hry, a to v Athé- nách, v místech, kde dodnes jsou pa- mátky na tuto slavnou dobu. Od té doby konaly se olympijské hry pra- videlně a byly přerukeny jen válkou.

Marathonské brány olympijského stadionu v Berlíně.

Foto: Archiv

jem o tělesnou výchovu a tělesnou kulturu vůbec. Byl to v Německu tehdy především učitel tělocviku Jahn, který soustředil kolem sebe mnoho mladých nadšenců pro myš- lenku tělesné výchovy. Tehdy to sice byl v našem smyslu slova jen tejo- cvik, avšak tato disciplína stala se základem dalšího sportovního vývo- je. Z Německa šlihy se tyto názory, které narážely u zůstalo na značný odpor do jiných států i k nám. Zakladatel českého tělocviku nám zanechal krásné heslo: »Ve zdra- věm těle zdravý duch«. V této době začínal tělocvik obrovský rozvoj a s novou generací získával vsoe nové a nové přívržence, kteří si uvědomili význam tělesné kultury.

To byla nejslavnější éra tělocviku, která trvala tak do let první světové války. Poválečná generace nebyla již tak jednostranná a všimla si více sportu, který se odlišoval od tělocvi- ku tím, že se pěstovaly všechny disci- plíny, hlavně lehká atletika a hry míčové.

Sport se stal důležitým činitelem. Neustále snad ani opakovat, že v dnešní době je sport nejen společen- skou událostí a střediskem lidí všech povolání, nevyvííame ani politiky a diplomaty, avšak i důležitým činite- lem hospodářským, nemluvě ani o pravém účelu — tělovýchově. Sport to byl, který soustředil na sebe zá- jem mladých, kteří se začali sdružo- vat v klubech, domních organiza- cích, tělovýchovných sdruženích sportu. A tyto kluby, ošně sdružené v úste- dnost, to byly, které navázaly na sta- ročasnou a slavnou tradici belgické tělesné kultury, kde vychovávali vše- ho života byly olympijské hry,

Největší oásovou sportu byly však XI. olympijské hry, uspořádané v srpnu r. 1936 v Berlíně. Ještě nikdy se nesešlo na jediném závodě tolik národů a tolik borců, jako před šestí lety. Němci si dali záležeti na všem. Největším divem však, kromě skvě- lých výkonů, byl nádherný stadion, největší v Evropě, pro 100.000 lidí! Podnes je obdivován sportovci celá- ho světa. Je to neimoderněi zařízený stadion, který byl nejen svědkem krásných bojů a zápolení národů na sportovním kolbišti, nýbrž zůstal na věčné časy německým sportovcům, čímž ostatní národy mohou jen závi- dět. Němci však nemají jen tento velký stadion. Připomínáme z dal-ších velkých svatostánků sportovců »Adolf Hitler Kampfbahn« v Stutt- gartu a velký stadion v Breslau. Mi- mo to je v Říši ještě mnoho jiných menších stadionů.

Praha má skvělý stadion na Stra- hově, který však, bohužel, leží la- dem. Světo časi byl tam uspořá- dan finalový zápas Středoevropského po- háru mezi Spartou a Ferencvárosem, který sledo asi 60.000 lidí, neboť více se nevallo. Dalším krásným sta- dionem je hřiště Sparty, hřiště v Olomouci atd. V Helsinkách, kde se měla konat olympiáda v r. 1940, do- kančí stadion, rovněž komfortně za- řízený, pro více než 60.000 návštěv- níků, z toho je skoro 50.000 sedadel.

Stadiony jsou dnes ve všech ze- mích. A jistě se dočkáme doby, že vlastní stadion bude mít každé vě- ští město, neboť sport je teprve na začátku svého vývoje a je mu samo- zřejmá slibována velká budoucnost. Nebot' Nová Evropa neznámene na tak důležitou faktora, jakým sport nesporně jest.

Pohled na tělesnou výchovu školní mládeže

Požtebu pevnější a ucelené vých- školní mládeže zjistili na každém k- ku svého dosavadního působení je- devámi učitelé tělesné výchovy v hlavních školách, kteří předstali nový typ všestranného vychova- ní. Již šest let pracuje skromně na těchto mladých lidech na tělesné, ná- votní a společenské výchově 11-12- tých dětí, přicházejících nejčastěji z rodin sedláků, dělníků a řemeslní- ků nebo podúředníků. Jejich práce i tvrdou práci průkopnickou, neboť pra- cují v prostředí, které jim nebyl příznivo ani po stránce technické, ani názorové. Nebylo a není dosud do- statek tělocvičen, cvičišť a hálků; ne- bylo a není dosud samostatných učni- ho otáček jako na př. učivě cvičeb- ního úboru. A přece tělesná výchova ve svém programu je a musí být stejná pro dítě ve městě i na ve- kově, pro žáka školy střední, ná- hlavní, nebo elementární, a pro de- te a pro všechny zřizování cviči- místa, tělocvičny, koupaliště atd.

Nastalo-li v poslední době ná- zlepšení aspoň částečné, je to zá- hou těchto neznámých, ale nadějných pracovníků, kteří vířají zavedení i chovy mládeže na společném záklá- chytěnce na tomto poli dále pracují a spolupracují, neboť zná- část národních škol je bez možnosti provádět účinnou výchovu těle- prakticky a učinit ji skutečnou a sil- ná procento mládeže stojí mimo. Je- hodárnost společných her a společ- ho cvičení a sportování. Hezle »mlá- a mlé« se musí dostat při výchově školní mládeže vážnějšího a správně- livějšího naplnění.

Přes sedm studií

Je to sice skoro spíše artistická než sportovní výkon, tento skok přes sedm skrz holicí obru. Bylo však třeba mnoho pociťe sportovního zá- pravu, než mladý bruslařský akrob- Prendl mohl tento svůj výkon pře- vést v berlinském Sportovním st- lodi.

Nejstarším dosud známým hokej- tou je obrázek dr. Paubauer, kter- dříve patřil k nejlepším obráncům LTC. Dr. Paubauerovi je 44 let. Dří- byl nejstarším útočným hráčem v internacionál Malesk. Je mu 40 let.

KRÁSNÝ DAR
HODNOTNÁ PLASTIKA
PRAHA II. PŘÍKOPY 24
PASÁŽ ŽIVNOBANKY

Ještě úsporněji
než kdy si měli byste si
oproti počínání při používání Vaší zubní pasty.
K čištění zubů stačí zcela malé množství zna-
menité a levné zubní pasty

Blendax
FABRIK A SCHNEIDER & CO. PRAHA I.

K VÁNOCŮM
darujte hudbu na deskách
ESTA-POLYDOR-BRUNSWICK

OPRAVY
Váš mechanik je
STĚPANÍK • BRNO
Dr. Fr. Tedy 52. • Tel. 17045.

DIETETICKÝ PŘÍPRAVEK
„JEKOM“
obsahuje jód, vápník a hořčík, udržuje
a silí nervy, chrup a kosti. Kdo chce mít
srdce, silné nervy a chrup, ať používá
denně JEKOM. K dostání ve všech léká-
rnách a drogeriích.

ALLANOVY
PŘÍPRAVKY S
CERVENÝM ROHEM
PRAŠEK DO PEČIVA
VANILINOVÝ OUKR
PRAŠEK DO PERNIKŮ
„PERNIKŮ“
JSOU NEPOSTRADATEL-
NÝMI POMOČNÍKY
KAŽDE HOSPODYRKY

HB Allan
Dvůr Králové B. L.

Tak se to musí podařit!
Zvláště dnes, kdy musíme šetrně hospodřit a
snažit se na vlastní kůži, přejde si každá hospodyrka,
aby se jí moučnické dobro povedlo.
Použíté tudíž k pečení naprosto spolehlivé a
ověřené pomůcky, jako

PRAŠEK DO PEČIVA
Dr. Vetkera
„Moudrá hlava“

MORAVSKÁ
LIDOVÁ BANKA
BRNO • Česká ulice č. 26
PRAHA I • Norimberská 7

Lo. TIL ŽELEZO
BRNO

U nás naleznete vždy bohatý vý-
běr, obvyklou ochotu, dobrou radu
a přátelské obslužení.

TOVARNA ODEVO
J. Nedbálek
BRNO, NA ŠPITALCE 1.
PRODEJNA: KAPUCÍNSKÉ NÁM. 2.

SPOLEK PRO CHEMICKOU
A HUTNÍ VÝROBU
PRAHA II. ŠTĚPÁNSKÁ 30.

YPRÁŠÍ
A DODÁVÁ:
Chemikálie vcelo i do-
brou barvu, stálosté barvy,
farmaceutické výrobky, sap-
píny, papírny obal, papí-
rové plátno, záplaty, barbi-
kádové lány, farmaceutika.

OBŘE
si uvažte, jaké následky může
pro Vás mít nevídané ochuravění,
máte-li rýmu, kašel a chrapot...

CIKANKY
POMOHOU!

KOŽENÉ ZBOŽÍ
U FIRMY
ČANĚK
BRNO
KOBLIŽNÁ 10 • U SOLNICE 8

MOTOR PRO KAŽDÝ VÝKON
ELEKTROMOTOR **SVET**
BRNO-ZIDENICE 1. 10910

ODBOBNÝ ZÁVOD LNĚNÝM
A BAVLNĚNÝM ZBOŽÍM
Nestrožil a Kučera
BRNO • BĚHOVSKÁ 8

Tyto praktické přezuvky, v nichž mů-
žete donositi své staré boty, koupíte
na poukaz IcG.

Matná ševrová guma je elegantní a
vydrží stále pěkná. Zvláště trpící místa
jsou zesílena. Přezuvky se ošetřují vy-
zkoušenými prostředky. Přejete si,
abychom Vám poradili?

Rieker
POLICKÝ-RIEKER A.S.

JAKOST 80 LET JAKOST

Kluge
COKOLADA

DETSKÁ KONFEKCE
BRATŘI WITTALOVÉ,
maj. J. Bartholomä
BRNO, JOSEFSKA 21.

Thymolin
2004

KOŽE A ŘEMENY
POLICKÝ-RIEKER A.S.
JAROMĚŘ

DVOJ-BLESH
na čištění
ploten a jiných
předmětů
Ladislav Jiránek DERBY-ONE, Praha.

SKAROLEK
Prohlašuji, stejně, neoddávám ještě čistit ty
párky boty, které jsem doposud přinesl.
Někdo pan profesor se z nich zapomněl sušit.

Vkusné dámské gumové přezuvky. Mají hřejivou podrážku a dokonale chrání před mokrem i nachlazením. Obdržíte je na poukaz Ic-G.

Slata

OPRAVY PUNČOCH A PONOŽEK SVĚTLE FIRMĚ
A. Mertha - PRAHA I., PERLOVÁ I - TELEFON 342-04

Máme důvěru nejširších vrstev!

Lidová pojišťovna „Čechoslavia“

DOBŘÉ KOLO

VĚRNÝ PŘÍTEL

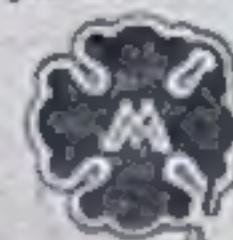

Česká zbrojovka Strakonice

Na stroměček letas
vyrobíte si všechnu
dobrotu
sama!

Nezapomínejte, že Vám k tomu mohou pomoci jen ověřené šifry věrní pomocníci.

KVETA

• vanilkový
• prášek do pečiva
• prášek do kávy
• přísada do jídel
FRANT. MATĚJKA • továrna pečiva • MĚSTEC KRÁLOV

KAVÁRNA PARLAMENT
Praha II., Václavské náměstek
telefon č. 261-30, 333-53.
Dokonalá kuchyně a obsluha

Káva při každé práci

ŽIVA nebo MELAN

**HOTEL
A LÁZNĚ**
PRAHA II.
NA POŘÍČÍ

Kouzelníkem každý!

Bez předběžné znalosti pohyblivě budete předvádět každý trik, uvedený v našem katalogu, který vám pošleme zdarma:
V. GÖTTMANN, kouzelnická učeb.
na Praze XI, čp. 1006. 7M

ŠETŘI
kasu-
KUPUJ